

AŞIK ZEVRAKİ

*Sağlam ruhun rolü vardır hayatın gülmesinde
Allah bilir demek kolay, iş kulun bilmesinde.*

AŞIK ZEVRAKİ

Yayına Hazırlayanlar:

Metin Erol ÖZDEMİR

Davutpaşa Cad. No:103/173

Cevizlibağ - Topkapı / İSTANBUL

Tel.:0212 612 64 59

e-mail:ozan@zevraki.com

Kapak Tasarım:

Mart Matbaacılık Sanatları

Baskı ve Cilt:

Mart Matbaacılık Sanatları

0212 321 23 00

Basım Tarihi:

2009

ÖNSÖZ

Yordu aşk yolu eyledi bitap
Yolsuza yol gösterir her kitap
Kulağında kalanadır hitap
Arif olmayınca duyamazsın

Süzüp hisse almazsan kendine
Düşersin muhannetin bendine
Hemen benzer avcı kemendine
Kurtarıp paçayı alamazsın

Metahım sorarsan dürrü mercan
Pahasın bilip almalı her can
Yakar türlü dert çoğunu hicran
Bu fanide baki kalamazsın

İrfan ehli tamamını oku
Anlar görürsün var ile yoku
Değende sineye ecel oku
Lokman olsan çare kılamazsın

Gamlı gününde sana arkadaş
Doğurmaz böyle her ana yoldaş
Çökünce makberde bir yana taş
Cesetten emmare bulamazsın

Adım Akif ilim Gümüşhane
Perişan perçem neylesin şane
Siyah ebrülere ak nişane
Düşer pare pare bilemezsin

İÇİNDEKİLER

Benem	9
Ne kaldı ki	10
Keklik	11
Yalan Dünya	12
Gaipten gelen ses böyle	13
Oldum	14-16
Gönül	17-18
Ayrılalı	19
Benim yaram	20-21
Onu	22
Sen ona bak	23
Bir	24
Bağlıdır	25
Durur	26-27
Değil	28
Vay yalan Dünya	29
Hakka Şükür	30
Nazlı yar	31
Gözlerin	32
Gelirim	33
Döneceğim	34-35
Dönmez oldun	36-37
Yar elinden	38
Yar senin için	39
Gibiyim	40
Yaşatmasaydın	41
Bazı bazı arasına	42
Bir	43
Gider	44
Aşık Bakkal	45
Ağaç Destanı	46-51
Nasıl kurtardık	52-53
Olmasa	54
Kalmamış	55-56
Avladı bizi	57
Dostum	58
Nedir	59
Olduk	60

Pancar Destanı	61-62
Baba ile Oğul	63-66
Otur	67-68
Arsız asrın azgın arzı	69
Gurbet	70
Beni	71
Bizdedir	72
Bendemi	73
Hile var	74-76
İntizar	77
Be Kardaşım	78
Misin	79
Olduk	80-81
Olduk	82
Var	83
Oradayım	84
Vah vah	85-86
Çevirdik	87-89
Şairlere	90
Vardır	91
Değildir	92
Gönül	93
Ana	94
Hay Gönül	95
Önceden önce	96
Gidiyor	97
Farkında değil	98
Geçer	99
Geldim	100
Kendini	101
Düşün biraz İnsanoğlu	102-105
Akıl ermez	106
Geçmiş olsun Uğur Hoca	107-108
Bilemedim	109
Bilemezsin	110
Fakirlerin	111-112
Düşdük	113-114
Kurudere	115

Kardaş Kardaş	116
İşte bundan	117
Bizim dostlar	118
Daha eydi	119
Yanıyoruz	120
Uğur Mumcu'ya	121-122
Olmasaydı	123
Sende insan Bende insan	124-125
Vardır	126
Yesin seni	127
Bizi	128
Para	129
Seyret	130-131
Orta direk	132-134
Şu Dünyanın	135
Ya doğar yada doğmaz	136
Yoktur	137
Türlü türlü	138
Ya İlahi	139
Zevrakiyle	140
Saki	141
Elhamdülillah	142
Koy	143-144
Ne alacak benden	145
Vermem	146
Düşdük	147
Gönül yine eski gönül	148
Deli gönül	149
Bu sıra	150
Dostlar sizi	151
Yavaş yavaş	152-153
Ben sandığım	154
Hiç bir zaman	155
Şimdi	156
Ömrüm seni	157
Babamın mezar taşına	158
Mezar taşıma	159
İkibin on ikide son şarkı	160

BENEM

Dolaşıktır aşkın yolu
Dağdan belden aşan benem
Dost elinden içtim dolu
Derya olup taşan benem

Yarenleri başta sayak
Yad ellerden yedim dayak
Başı açık yalın ayak
Yar yolunda koşan benem

Ağlarmıyım ayıp olsa
Dayanır mı Eyüp olsa
İz neylesin diz dayansa
Düz ovada şaşan benem

Parıltısı var başımda
Pervaneyim yar peşinde
Bir perinin ateşinde
Büryan olup pişen benem

Mansur maksut buldu hasıl
Vuslatına oldu vâsıl
Zevraki'miz der ki asıl
Zülf-ü dare düşen benem

NE KALDI Kİ

Darı gibi serdin yere
Darılacak ne kaldı ki
Postu, dostu verdin yele
Sarılacak ne kaldı ki

Ne cüceyim, ne yüceyim
Halikden de ben önceyim
Kıldan kırkbin kez inceyim
Yarılacak ne kaldı ki

Keşler aldı benden keşik
Bahtım kara, bahtım pişik
Döşüm zaten delik deşik
Vurulacak ne kaldı ki

Borcum yoktur boydan enden
Ne istersin daha benden
Haraç aldın candan, tenden
Verilecek ne kaldı ki

Zevrak yarıştı bir müddet
Kavuşanda kalmaz hiddet
İşte menzil, işte vahdet
Varılacak ne kaldı ki

KEKLİK

Gelinlere simbolsün sen
Ezel elin kına keklik
Başın döşün desen desen
Süslü keklik suna keklik

İnsanların pis boğazı
Boğar gider has avazı
Tor yavruya ver vaazı
Bazı bazı ana keklik

Bizde varken bu yobazlık
Size haram yeşil sazlık
Kuru dağı eyle yazlık
Kucak açar sana keklik

Zevraki der hoş lezzetin
Sana düşman kendi etin
Dostu bulmak gayet çetin
Gel dertleşek bana keklik

YALAN DÜNYA

Ömür kısa umut uzun
Yıktın beni yalan dünya
Ne tadın var ne de tuzun
Sıktın beni yalan dünya

Bulamadım gerçek dostu
Kimi kesti kimi küstü
Yatırmadan ayaküstü
Diktin beni yalan dünya

Bir namerdin dayağına
Nal eyledin ayağına
Tırtılların tırnağına
Taktın beni yalan dünya

Bereketin boyun enin
Boldur ama devran demin
Zevraki'ye düştü gâmin
Yaktın beni yalan dünya

Gaipden gelen ses
BÖYLE

Mevlam bana “gülme” dedi,
Benim vaadim sana böyle
“Dâim yaşa ölme” dedi,
Benim vaadim sana böyle.

“Güman kesme sakın yardan,
Figan eyle sabah erden.
Yaran olsun yetmiş yerden...
Benim vaadim, sana böyle.”

“Hak yoludur halvet köşe,
Kanın boya, kalbin şişe,
Kalemini batır döse...
Benim vâdim sana böyle.”

“Uyan artık bu dalgıdan!
Aşkım olsun asıl gıdan!
Semalarda kalsın sedan!...
Benim vâdim sana böyle.”

“Gel kırklara olda dahil!
Aman Akif; kalma cahil!
Dal deryâya yüzme sahil!...
Benim vâdim sana böyle.”

OLDUM

Yine yenemedim ben o zalimi
Ali oldum Rüstem oldum Zal' oldum
Ayırdı ağzımı бүktü belimi
Aydın oldum elif oldum dal oldum

Deve etti dağlar gibi denklere
Canan için geldik canı cenklere
Boyadı bahtımı renkten renklere
Sarı oldum siyah oldum al oldum

Saldı yolumuzu figan бүküne
Feryadım feleğin gelmez çüküne
Tutsak kıldı canı fincan yüküne
Hamal oldum hımar oldum sal oldum

Hasret çok haşlık yok olam silacı
Haramiler bekler belde haracı
Kimi tatlı ister kimisi acı
Biber oldum pekmez oldum bal oldum

Arama hiç elde vefa var diye
Kor verdiler yandım tuttum kar diye
Belki gelir geçer nazlı yar diye
Yayla oldum ova oldum bel oldum

Nerede bulursun bahtı irşadı
Naleler doldurdu dil ü naşadı
Nidem işe yaramayan boş adı
Sırdaş oldum kardaş oldum el oldum

Alta düşüp bezdim bağırdım boşa
Boyun gövde bacak bilmedim haşa
Çarpıp durdum daim hep taştan taş
Tırnık oldum tırnak oldum nal oldum

Talihim sürdü de tufan savurdu
Gönüm kıvrıldıkça güneş kavurdu
Sitem çöktü sabır çekti sırt vurdu
Yağır oldum sağır oldum lal oldum

Nale zara salıp gönül göçünü
Nar içinde gördüm nuru veçhini
Yel çalmasın diye yarin saçını
Tarak oldum toka oldum tül oldum

Şu evreni evvel ebettir sandım
Önce uyumuşum anca uyandım
Benzerim de yanar madem ben yandım
Al kan oldum volkan oldum kül oldum

Kemirir gemini almış dişine
Bilmem bu gönlümün onla işi ne
Yetmiş yıl düştüm bir düşün peşine
Berduş oldum derviş oldum del' oldum

Ne vebada kaldı ne de veremde
Zaten sağlam yerim var ki neremde
Güzeller göçünde bağ-ı iremde
Baykuş oldum bülbül oldum gül oldum

Zülaller sükkerler zorlu zehirler
Dereler ırmaklar şorlu nehirler
Nice dertler doldu nice kahirler
Umman oldum derya oldum göl oldum

Eriyip ağardım döndüm şekere
Şu Kerem'in adı çıkmış bir kere
Tekme vurup talih tepti her yere
Teker oldum takoz oldum yol oldum

Ne kibrimiz kaldı ne kin ne de kir
Zahirde zinayım batinde zakir
Anamla zifafım bakirim bakir
Dölü oldum evli oldum dul oldum

Kirkitlerde kütür kütür dövüldüm
Tezgahlarda türlü dille övüldüm
Gene girdi güve geldi çürüdüm
Çaput oldum çuha oldum çul oldum

Gayet engin iken ezel evrakım
Kar yağdı başıma yükseldi rakım
Ruy-ı zeminimde döndü revnakım
Çayır oldum çimen oldum çöl oldum

Rüsvayım amma ki imanda dinde
Kafir gezdim daim küfrün indinde
Sırlar sarayında bir kara inde
Kemal oldum cemal oldum kal oldum

Yok iken cihanda can ile beden
Kimdi anasırda en asıl deden
Bilir misin geçip hangi haddeden
Mazi oldum ati oldum hal oldum

Bunların hepsi hafıfmiş yine
Başıma gelmeyen ne kaldı ki ne
Bir de bühtan bindi hicran üstüne
Rezil oldum rüsva oldum zül oldum

Ne hünkara ne hadime nedime
Zevrak'ım bağılıdır zülfü bendime
Vücudum şehrinde kendi kendime
Vezir oldum sultan oldum kul oldum

GÖNÜL

Bir tek sen misin ki kanadı kırık
Dönüp etrafına baksana gönül
Ağaçlar yaralı topraklar yarık
Ağlayıp çağlayıp aksana gönül

Koyun kuzu vermiş kırın kurduna
Sen de düşmüşsün hep yarin derdine
Kara gurup çökmüş garip yurduna
Kudret kandilini yaksana gönül

Sıktın sinemi de siktin anamı
Çalımın çıkışın sade bana mı
Arşa çıkmış zulmün zirvesi namı
Çarpıp kanadını yıksana gönül

Tutuğunu etmek köründür karı
Halkını da böyle haklar hünkarı
Zehretsin tırnağın zulme zükkarı
Tahtı tufeyliye taksana gönül

Hele seyretsene karşı komşuya
Kuru taşı salmış dupduru suya
Taş pişer döş pişmez hiç vicdan bu ya
Çıkarıp alnına çaksana gönül

Ne emi dayı ne baba ana var
Geriye kalanlar zaten canavar
Kapanmış bilmezsin kapıda ne var
Yarıp bu çemberi çıksana gönül

Bizdeki belalar ele balayı
Taşı dişler ezer dile kolayı
Kör robotlar görmez kötü olayı
Ruhsuz ricale rest çeksene gönül

Gömölüp gövdeme sen sine sine
Zevrak kaldı böyle nefsi nefsine
Nara çeker namert kulun nesine
Çıkıp boğazına çöksene gönül

Kokarsın Zevraki leş gibi yat yat
Korkma kuzgundan kalk dirseği dayat
Ferahlık getirmez foldaki feryat
Derdini düzlere döksene gönül
Asalet âsasını asra diksene gönül

AYRILALI

Kurbağalar ritim tutmuş
Seller gölden ayrılalı
Yayla kokmaz yetim kalmış
Yeller gülden ayrılalı

Şakirdleri hadi geçek
Şairler de olmuş köçek
Böcek düşmüş vermez çiçek
Dallar koldan ayrılalı

Boz öküzde iki kayış
Getiriyor yine geviş
Yiğit olmuş bitli komiş
Yollar belden ayrılalı

Bal pahalı bütçe çekmez
Sofraları sarmış pekmez
Unutmuş da tadı bilmez
Diller baldan ayrılalı

Her ne yapsan hep nafile
Fare yapar forsu file
Lâl olmuştur dudu bile
Diller dölden ayrılalı

Vaz gel Zevrak oydan vaydan
Zerre kadar olmaz faydan
Maymunlara kaldı meydan
Kullar yoldan ayrılalı

BENİM YARAM

Hiçbir yağı kabul etmez
Benim yaram benim yaram
Lokman gelse yine gitmez
Benim yaram benim yaram

Öyle dert sardı ki sine
Eyyub'un kurdu neki ne
Bin göz açar bir tekine
Benim yaram benim yaram

Kimse almaz ki bir direm
Kiraz değil biraz verem
Ne vebadır ne de verem
Benim yaram benim yaram

Nasıl vurdu ki nazlı yar
Ne nar yarar ne buzlu kar
Kav misali içten yanar
Benim yaram benim yaram

Sanarsın ki bükte çubuk
Büyür birden çabuk çabuk
Kanar tutmaz asla kabuk
Benim yaram benim yaram

Yüzden baksan görülemez
Derin dalar derilemez
İllerde gerilemez
Benim yaram benim yaram

Deprem gibi dipten atar
Birden bire huyu tutar
Dehri yalar bahri yutar
Benim yaram benim yaram

Eritir dağ gibi eri
Sardımıydı bir kez seri
Kıskandırır pis kanseri
Benim yaram benim yaram

Yanaşılmaz yeri sapa
Ne tampon tutar ne tapa
Gelmez asla ipe sapa
Benim yaram benim yaram

Dayan Zevraki dayan ki
Ağarasın yanda yan ki
Kireç külhanıdır sanki
Benim yaram benim yaram

ONU

Yokuşlarda yar yar deme
Yenişlerde özle onu
Dar gününde değer verme
Genişlerde gözle onu

Sakın olma sapık döneke
Yar dediğin sadık gerek
Yaralama sözle yürek
Saramazsın bezle onu

Şahikada var şulesi
Göğü deler gül kulesi
Gön değil gönül kalesi
Delemezsın bizle onu

Muhabbettir şu medarı
Kudrettendir konakdarı
Sırf sevgidir anahtarı
Açamazsın gürzle onu

Ürküp çıkma bir kenara
Korkma kendin salla nara
Aşık isen sızla ara
Bulamazsın sazla onu

Tavlamaya etme meyil
Dikkatle bak eyce eğil
Kuzu değil koyun değil
Tutamazsın tuzla onu

Ey Akif koy yesin kurdun
Şekva şanıdır namerdin
Lokmana da deme derdin
Göm göğsüne gizle onu

SEN ONA BAK

Aldırma hiç akısa saçın
Neşen var mı sen ona bak
Bu fanide dostluk için
Bişen var mı sen ona bak

Saraylıyı sarmış kibir
Konacağı kara kabir
Gönüllerin köşkünde bir
Köşen var mı sen ona bak

Aşık bilmez ağa paşa
Konmaz kuru dağa, taşla
Menekşeli dostla, eşle
Meşen var mı sen ona bak

Bir müşteriyi beşleyen
Hiç bitmeden hep başlayan
Güler yüzle bir işleyen
Gişen var mı sen ona bak

Zevrak bugün etmez merak
Yarının da sahibi Hak
Şimdi köşende bir ufak
Şişen var mı sen ona bak

BİR

Irak durma dostum yakın gel şöyle
Yanımız da birdir yöremiz de bir
Derdin varsa eğer bilene söyle
Yaramız da birdir beremiz de bir

Doğumlarda on gün dokuz da ayız
Ne umman ne nehir ne de bir çayız
Bölmüşlerdir bizi parça parçayız
Damlamız da birdir deremiz de bir

Kimimiz gamdayız kimimiz demde
Hemi canavarız insanız hem de
Halbuki bizlerin o bezm-i cemde
Safımız da birdir sıramız da bir

Bazen soğuk sıcak bazen de ılık
Bukalemun gibi değişme kılık
Zevraki der ne bu ayrı gayrılık
Künyemiz de birdir küremiz de bir

BAĞLIDIR

Asla gitmem amma gönül peşinden
Ne çare ki gövde ona bağlıdır
Aşkın ataşından sitem daşından
Sinem netsin sevda ona bağlıdır

Bak ki kainatta şu keşmekeşe
Kar kalmış kerize keleşe keşe
Bülbül güle konar kuzgun da leşe
Karga netsin kavga ona bağlıdır

Sahra izsiz sema gözsüz çöl sağır
Sopa sivri semer sıkı bel yağır
Yollar yıprak menzil ırak yük ağır
Kervan netsin kira ona bağlıdır

Vallahi kiralı kargadan beter
Toprak beylerindir bizimdir kan ter
Kimisi güdülür kimisi güder
Geda netsin moda ona bağlıdır

Taassubun suru set çekmiş tana
Bühransız büyükler batmış bühtana
Şahıs işler şeri atar şeytana
Tekva netsin fetva ona bağlıdır

Ne haşmetin kalır ne de heybetin
Küle döner gider gül benzin betin
Sıladan çekince yolu gurbetin
Veda netsin gıda ona bağlıdır

Feragat gel Zevrak eyleme firak
Zaman zındık zeval yakın zan ırak
Çeneler çeylerse yutmaz mı gırtlak
Mide netsin o da ona bağlıdır

DURUR

Tek tellidir gönül sazi
Türlü çeşit kayda vurur
Yare dikmiş yaşlı gözü
Ne kentte ne köyde durur

Koynu vardır gül koyaklı
Girenin olur zay aklı
Yar yolludur yel ayaklı
Ne yerde ne gökte durur

Aklı ermez daha dığa
Selden sapsa batar lığa
Merak salmış avcılığa
Ne turna ne toyda durur

Don değişir birer birer
Günde kırk kılığa girer
Bin gülzardan bir gül derer
Ne günde ne ayda durur

Özü açtır gözü de tok
Hevesi var hedefi yok
Sanırsın ki cıvalı ok
Ne belde ne yayda durur

Zekan ermez nasıl tutar
Gözü yumuk zarı atar
Piri gelse yine üter
Ne usta ne toyda durur

Yağma mı var vay babam vay
Daha duramadan day day
Gam yüküne olur aday
Ne tonda ne tayda durur

Kırat olur yeri kazır
Ha demeden hemen hazır
Bir dem şahtır bir dem vezir
Ne ende ne boyda durur

Zevraki'ye düştü hazan
Ben uslandım odur azan
Gövde vagon gönül kazan
Ne dıray ne rayda durur

DEĞİL

Dilenciye unu, deni
Onlar bana erek değil
Azgına ver iman dini
Dizgin bana gerek değil

Gam kaynağı ki şu gurbet
Ne dem koydu, ne beniz bet
Bedendeki çürük bir et
Yürük çarpan yürek değil

Domuzlar sömürür sinsin
Nasıl of öf demiyessin
Yediresin, yemiyesin
Sağlam sadık köpek değil

Sabrın sonu sel olacak
Kuru dere kuduracak
Hangi set karşı duracak
Kelek değil, döneke değil

Hala, sıla sızısı var
Burun gelir zarına dar
Boş boru elbet çatırdar
Hoş demirden direk değil

Zevrak der zaman karanlık
Nurlanır gelse bir anlık
İstediğim sırf insanlık
Yağlı ballı börek değil

VAY YALAN DÜNYA

Eşdikçede vurdun taşa
Vay gidi vay yalan dünya
Emeğimi verdin boşa
Vay gidi vay yalan dünya

Kapı alçak, kafamız dik
Biraz olsun eğilmedik
Alnımıza çarptı eşik
Vay gidi vay yalan dünya

Veda edip devran, deme
Serdar iken olduk seme
Balık gibi koştuk yeme
Vay gidi vay yalan dünya

Özde sızı, gözde duman
Zevraki'ye vermez aman
Göçtü gençlik, geçti zaman
Vay gidi vay yalan dünya

HAKKA ŞÜKÜR

Hiç kimseye beslemem ken
Bilmem asla ırk, soy, boy en
Kimi olsa severim ben
Haklım yoktur hakka şükür

Başda iken boldu derdim
Uçtu gitti şade erdim
Ardı sürme yara verdim
Aklım yoktur hakka şükür

Kıyıda, ortada yanda
Ne bulacak kuru canda
Neyim varsa hep meydanda
Saklım yoktur hakka şükür

Zorlasada beni tipi
Kopmaz asla kudret ipi
Dekden deke devlet gibi
Naklim yoktur hakka şükür

Sunmak üzre zehri saki
Gafletdesin ey Zevraki*
Deryan dahi değil baki
Şeklim yoktur hakka şükür

NAZLI YAR

Eridim aşkımdan ben yana yana
Kerem küllü külhan közlü nazlı yar
Bulunmaz benzerin baksam ne yana
İrem güllü direm sözlü nazlı yar

Siyah zülfün döküp yana yıkışı
Tıpkı ayın sisten yeni çıkışı
Yeri göğü yakar bir yan bakışı
Mahi yüzlü ahu gözlü nazlı yar*

Şeklinin tarifi yaratmadan zor
Şems-i nur desem de gene olmuyor
Buluta bağlanmış aya benziyor
Mahi yüzlü ahu gözlü nazlı yar**

Saçını başını silker de gelir
Sanırsın ki keklik seker de gelir
Ne taraftan tezmiş onu kimbilir
Eli gizli yolu tozlu nazlı yar

Zevraki'yi sarmış bir ziyade nar
Ne derya söndürür ne buz ne de kar
İçtikçe içimi yakar da yakar
Meşki bizli aşkı tuzlu nazlı yar

GÖZLERİN

Boz bulanık seller gibi çağlıyor
Bürünmüş görünmez kandan gözlerin
Şimdi neden acep böyle ağlıyor
Güller gibi gülen handan gözlerin

Uyutur yürekte yanan yareyi
Bulurum diyerek her bir çareyi
Önden avuturda bu biçerareyi
Sonda eder tenden candan gözlerin

Aşırdı dağlardan düşürdü aha
Bir bakışa az mı geldi bu baha
Aklımı fikrimi verdim hep daha
Bilmem ki ne ister benden gözlerin

Kartala benziyor kaşların tipi
Gerilmiş üstüne bir kanat gibi
Sanarsın can alıcı cellat gibi
Sıyırmış kılıcı kından gözlerin

Kırpıkları oktur bağrıma batar
Bakışın neşesi neşterden beter
Zevkinin zinciri ne zaman biter
Zevraki'ye oldu zindan gözlerin

GELİRİM

Üzülme sevdiğim tek sağlık olsun
Ağlayarak gitsem güler gelirim
İsterse dört yanım hep ağılık olsun
Demirden dağları deler gelirim

Kader kursa bana tufengin topun
Başıma kopsa da tufanı Nuh'un
Bir de tipi olsa bahirde tayfun
Deli dalgalara dalar gelirim

Çaksa şimşekler de çıksa tipiler
Kapansa da hepten bütün kapılar
Yıkılsa da kökten beton köprüler
Salımı sellere salar gelirim

Azıya almaz mı azı dizgini
Cihandan korkar mı canın bezgini
Aşgarıda geçer aşkın azgını
Döşümü taşlara çalar gelirim

Sevdanın selinden aşkın yelinden
Kuş mu kurtuluru ki azmin elinden
Harami dağından hicran belinden
Ala bulut gibi dolar gelirim

Devler diyarından geçse de yolum
Zindan zulumat olsa sağım solum
Kırılrsa Zevrakı'm kesilse yelim
Yılan gibi yeri yalar gelirim

DÖNECEĞİM

Sığında Mevlaya sabret birkaç ay
Kış düşmeden döneceğim sevdiğim
Otuz dokuzuncu günü sen ey say
Kırk düşmeden döneceğim sevdiğim

Geç olur desem bade yellerine
Kalmam nevbaharın boz sellerine
Kumral saçlarının kor tellerine
Kır düşmeden döneceğim sevdiğim

Tuzak kurulmadan tozlu yollara
Torlar takılmadan gizli sırlara
Mavi menekşeli al, mor kırlara
Kar düşmeden döneceğim sevdiğim

Devler çekse koparamaz bu bağı
Delerde gelirim demirden dağı
Jaleler yerine bomboz kırağı-
Lar düşmeden döneceğim sevdiğim

Görünmeden sakın uğru birine
Ara sıra uğra kaviil yerine
Bukağında açan mor güllerine
Har düşmeden döneceğim sevdiğim

Yakma bu vücudu, dağlama ruhu
Yapma muhannetlik ağlama yahu
Vallah billahi ki gönlüne ahu-
Zar düşmeden döneceğim sevdiğim

Ferzantlar farkedede, düşmanlar duya
Kulak asma kuru dedikoduya
Tüten sır saklanmaz, fakat zar bu ya
Kor düşmeden döneceğim sevdiğim

Dalsam deryalara düşsem dağlara
Takılsam da tuzaklara ağlara
Fidan diktiğimiz taze bağlara
Bar düşmeden döneceğim sevdiğim

Uzasa saatler usansa sene
Zevraki'den umut kesme sen yine
İnşallah nazik, narin, nur sinene
Nar düşmeden döneceğim sevdiğim

Zevraki'ye ecel vermezse aman
Zar eyle zülfikar işte o zaman
İnşallah kalbine efkarı efgan
Dar düşmeden döneceğim sevdiğim

DÖNMEZ OLDUN

Gelirim demiştin kalmadan güze
Kış düştü de dönmez oldun sevdiğim
Vade vermiş idik otuz dokuza
Kırk düştü de dönmez oldun sevdiğim

Muratsız yazsınlar mezar taşıma
Değmemişken daha yirmi yaşına
Kumral saçlarıma, kara kaşıma
Kır düştü de dönmez oldun sevdiğim

Beller bölendi de buzlu çığlara
Samlı yel yetiştirdi yeşil çağlara
Kırmızı kırlara, şu mor dağlara
Kar düştü de dönmez oldun sevdiğim

Döner dolanırım hep deli deli
Gülmedim vallahi gittin gideli
Dikim bağımızda ekim bedeli
Sar düştü de dönmez oldun sevdiğim

Ağırdır ayrılık Ağrı'dan desem
Kan zehir oluyor zükkarı yesem
Fer yok dizde artık ardından gelsem
Yar düştü de dönmez oldun sevdiğim

İncinse de sinem etmiyor sitem
Fakat ince parmak tutmuyor hatem
Kollarıma melal, kalbime matem
Kor düştü de gelmez oldun sevdiğim

Bir değil mi ikisinin ülküsü
Bir bülbül gülüne güdermi küsü
Gönlüme feryadı figan türküsü
Zar düştü de dönmez oldun sevdiğim

Al ferik idim ben, ettin il tavuk
Kurt girdi kalbime eyledi kovuk
Temreli tenime, buz gibi soğuk
Ter dűřtű de dűnmez oldun sevdiėim

Dűřműřűm daėlara olmuřum deli
Vallahi gűlmedim gittin gideli
Nasıl bozam bağı verdin vadeli
Bar dűřtű de dűnmez oldun sevdiėim

Dalgalar dűvdű de yara mı aldın
Zevrakın mı kırıldı yolda mı kaldın
Yoksa ki yeni bir yosma mı buldun
Yar dűřtű de dűnmez oldun sevdiėim

Hani gelecektin binip burağı
Yakın edecektin gayet ırağı
Jale'ler yerine bomboz kirağı
Lar dűřtű de dűnmez oldun sevdiėim

YAR ELİNDEN

Böyle boyun büktüceğim
Yar elinden, yar elinden
Yeşil yaprak döktüceğim
Yar elinden, yar elinden

Döşü değil taşı ezer
Hicrin oldu sanki panzer
Var mı acep bana benzer
Yar elinden, yar elinden

Kahr üstüne çekip kahrı
Devreyledim koca dehri
İksir deyu içtim zehri
Yar elinden, yar elinden

Omuzdaki çöküntüler
Çenemdeki çıkıntılar
Çekticeğim sıkıntılar
Yar elinden, yar elinden

Felek almış benden hayıf
Bağdaş kurmuş eyler keyif
Düştüm gayet zebun zayıf
Yar elinden, yar elinden

Hicran hançerini başa
Yaman vurdu yıktı tuşa
Yem olmuşam kurda kuşa
Yar elinden, yar elinden

Zaman doldu geldi emir
Zevrak'ımız aldı demir
Heçe getti neçe ömür
Yar elinden, yar elinden

YAR SENİN İÇİN

İsim bulmağa koca kamusu
Hep alt üst ettim yar senin için
Yer ile yurdu arı namusu
Kaldırıp attım yar senin için

Hiç sığmaz iken avuca ele
Fendi bendile eyledin köle
Bin pırlantamı ben bile bile
Bir pula sattım yar senin için

Kah bir koruda kahi kovukta
Yağmur yağışta sıcak soğukta
Kah sapalarda kahi sokakta
Serilip yattım yar senin için

Kader kurşunu vurdukça dum dum
Parçalandım da hep pay pay oldum
Gün oldum yıldız oldum ay oldum
Doğmadan battım yar senin için

Deryadan derin derdimin dibi
Bağrımda volkan başımda tipi
Alev altında eğri mum gibi
Eridim bittim yar senin için

GİBİYİM

Tükenmek bilmeyen derdin elinden
Tıpkı yanıp tüten dağlar gibiyim
Aşkın ateşinden tufan yelinden
Tavada eriyen yağlar gibiyim

Alem zevk ü sefa bir alem arar
Ben ise kılmışım elemde karar
Kendi dölüm kendi dalımı kırar
Direksiz desteksiz bağlar gibiyim

N'olacak böyle hicranla hep yan yan
Gönlümüz büryandır gözümüz gıryan
El sanar ki her an gülüp oynayan
Gamsız kasavetsiz sağlar gibiyim

Bülbülün feryadı fezayı deler
Kül kesilirdi gül duysaydı eğer
Zor ile güzellik olmazmış meğer
Gülsem de ben yine ağlar gibiyim

Başım kar bağrım kor sıcak mı sıcak
Korkarım ya dağ yada bağ kopacak
Yel çalsa gün değse hemen uçacak
Çıplak dağlardaki çığlar gibiyim

Zevraki'ye zar ile nale
Laleye yakışır üstünde Jale
Gönlüm bir göldür de gözüm şelale
Yaz güz gece gündüz çağlar gibiyim

YAŞATMASAYDIN

Tatlı aşımıza, ac katmasaydın !
Ya beni, ya yari yaratmasaydın,
Ayırdın, yakdın yarab ! hadi neyse
Hiç olmazsa daha yaşatmasaydın !

Çabuk bul getir ! ey rizayı bari*
Nettin neyledinse o nazlı yari
Razıydım bir yerde koysaydım bari
Dağların ardına tek atmasaydın

Yaktı bu canımı, hicran kırbacı
Ya kardeş olsaydı* yada bir bacı
Yahut demeseydin yada ilacı
Yada ağzımdan kan yürütmeseydin

Bu mükevvenatı sen neye kurdun
Sahibi değilsin madem bu yurdun
Ölümü hak, hatta takdir buyurdun
N'olur ayrılıkla çürütmeseydin

BAZI BAZI ARASIRA

Bir saç telen, ben kaç selam veririm
Hiç olmazsa birin al arasıra
Unutma yar beni yanar eririm
Hatırla hayale dal arasıra

Değilki, mahşerde murada ersem
Ginede razıyım rüyada görsem
Nedendir bu şiddet, bu hiddet herdem
Asma, yosma yüzün gül arasıra

Düşmanınımı oldu, o, dosdane dünler
Neden nale doldu, neşeli günler
Yeniden şadolsun şeyda bülbüller
Gönül bağlarına gel arasıra

Cemalin cezbese candan gitmiyor
Unutsam diyorum, umut bitmiyor
Yardan esince yel zabdetmek çok zor
Kopar gözlerimden sel arasıra

Çalıyor Mevlanın mukadder zili
Her canı yakmazmı hicran menzili
Yetişde bir su ver, ya al mendili
Ecel terlerimi sil arasıra

Zevk eyleyipde bir başka diyarda
Zevraki'yi koyma zulumda, zarda
Ziyaret etmedin zalim gülzarda
Bari mezarda gör gel arasıra

BİR

Yel çalmıştır gül çağına
Dersem de bir dermesem de
Doksanında dost bağına
Girsem de bir girmesem de

Sanardın ki dilli dudu
Ne eti kalmış ne budu
Tamtakır kuru tabutu
Sarsam da bir sarmasam da

Razıyım arasıra da
Saraydım yari burada
Yarın mahşerde murada
Ersem de bir ermesem de

Ey Zevraki etme cim lam
Söyle ki hasılı kelam
Kör ile sağıra selam
Versem de bir vermesem de

GİDER

Gönlünü açmakı aşkı sevdaya
Gövdene kor gibi dolarda gider
Cemalin benzese güneşe aya
Sarı yıldız gibi solarda gider

Girer düşüne acımaz döşüne
Takar çengelide çeker peşine
Sen divane olsan acep ona ne
Aklını başından çalar da gider

Zevraki gözü açık görür rüya
Kavuşmuş gibide gülüne güya
Uzatırken elini tam tutmaya
Ulu bir ummana dalar da gider

AŞIK BAKKAL

Seksen etti kırk yaşımı
Kışlar sardı yaz başımı
Yar gelip de göz yaşımı
Silse de bir silmese de

Kader bilmez günah yazık
Zehri sunar bize azık
Dosttan ayrı gezen aşık
Ölse de bir ölmese de

Gönül şehrinde bir şahtım
Akin kaldı arzum ahtım
Bundan böyle kara bahtım
Gülse de bir gülmese de

Dünya göçer geci eri
Tümü değmez damla teri
Bir dakkada bin müşteri
Gelse de bir gelmese de

Cahillere cüruf gerek
Alan yok ki cevher verək
Tursil persil peynir ekmek
Alsa da bir almasa da

Bunun adı Aşık Bakkal
Çalsın tilki çarpsın çakal
Yürekte çok terekte mal
Kalsa da bir kalmasa da

Köşe hoştur çilesiyle
Nazlı yarin hevesiyle
Bakkal elde bir vesile
Olsa da bir olmasa da

Zevraki'ye çile uyar
Zülfün takmış çeker o yar
Yelkenlere deli rüzgar
Dolsa da bir dolmasa da

AĞAÇ DESTANI

Yaslanmış dağlara durur
Bakılmazsa solar kurur
İnsan olan onu korur
Bil bakalım Jalem nedir nedendir

Süsler dağları belleri
Şeyda eyler bülbülleri
Bağların gonca gülleri
Ağaçtandır Akıfciğim ağaçtan

Gözün açıp onu gördün
Sarılıp içine girdin
Sallandıkça gider derdin
Bil bakalım Akıfciğim nedir nedendir

Kuru dalı yere düşer
Ekmeğimiz onda pişer
Beşiklerde büyür beşer
Ağaçtandır Jaleciğim ağaçtan

Aleme verdi necatı
Elimizin her haceti
Adem babanın icatı
Bil bakalım Jalem nedir nedendir

Haros söken kotanımız
Toprak düzler tapanımız
Tahıl eken sabanımız
Ağaçtandır Akıfciğim ağaçtan

Mevla yese onu verdi
Bu nimeti bize verdi
İyi eder bütün derdi
Bil bakalım Jalem nedir nedendir

Taze kol verir dal verir
Bakarsak bol verir al verir
Kovan bizlere bal verir
Ağaçtandır Akıfciğim ağaçtan

Okuduğumuz kitaplar
İcat olan tüfek toplar
Her sırrı altında saklar
Bil bakalım Jalem nedir nedendir

Erbabıdır ecdadımız
Hüner marifet yadımız
İlim irfanda çatımız
Ağaçtandır Akıfciğim ağaçtan

Taştı derya ab-ı revan
Helak oldu küffar heman
Halas buldu ehli iman
Bil bakalım Jalem nedir nedendir

Doldu içine hemcinsi
Sığındı ona cemisi
Hazreti Nuhun gemisi
Ağaçtandır Akıfciğim ağaçtan

O yücedir adem bodur
Muhammedin tahtı odur
Hitap edip, hutbe okur
Bil bakalım Jalem nedir nedendir

Kıyıp kesme yaş gel beri
Konuk eyler her dilberi
Cümle caminin minberi
Ağaçtandır Akıfciğim ağaçtan

Şu kainatın içinde
Hiç bir kuvvet yok gücünde
Sulh zafer onun ucunda
Bil bakalım Jalem nedir nedendir

Yaprak toprağın sebzesi
Nimetimiz her nebzesi
Kanlı süngünün kabzesi
Ağaçtandır Akıfciğim ağaçtan

Açıp yatağın serersin
Her bir murada erersin
İçinde devran sürersin
Bil bakalım Jalem nedir nedendir

Altı üstüde hepsi
Ormandır yurdun tapusu
Şen yuvamızın kapısı
Ağaçtandır Akıfciğim ağaçtan

Kimseler bilmez sondadır
Bin türlü gibal dondadır
Türlü marifet ondadır
Bil bakalım Jalem nedir nedendir

Çok tüccarların kasası
Atlantiklerin masası
Hazret Musanın asası
Ağaçtandır Akıfciğim ağaçtan

Dile sığmaz onun methi
Milletimin alameti
Temsil eden hürriyeti
Bil bakalım Jalem nedir nedendir

Şanlı bayrağın direği
Şehitlerin son ereği
Şereflelendirmez nereyi
Ağaçtandır Akıfciğim ağaçtan

İfa-i meram başında
Oynar güzeller kaşında
Tarihimizin yaşında
Bil bakalım Jalem nedir nedendir

Doğru gider kelimamız
Ormansızlık elemimiz
Yazı yazan kalemimiz
Ağaçtandır Akıfciğim ağaçtan

Sefineler sürer sefan
Bazan taşar olur tufan
Ona benzer ilim irfan
Bil bakalım Jalem nedir nedendir

Balıkla bizi semizler
Türlü pisliği temizler
Dolup taşmazsa denizler
Ağaçtandır Akıfciğim ağaçtan

Fakir fukara anası
Neyle ısınır sobası
Çoban ve çiftçi sopası
Bil bakalım Jalem nedir nedendir

Sobalarda yanar odun
Isınırlar erkek kadın
Çoban sopası mı dedin
Ağaçtandır Akıfciğim ağaçtan

Tanır bilir misin onu
Hayatımızın en sonu
Üstüne uzatır seni
Bil bakalım Jalem nedir nedendir

Canı olan ondan tadar
Kaçsan kavuşur ne kadar
Tabutlardaki tahtalar
Ağaçtandır Akıfciğim ağaçtan

Akibeti hepimizin
Görmez gözün tutmaz dizin
En vefalı oğlun kızın
Bil bakalım Jalem nedir nedendir

Bitir Akif bu destanı
Son buldun en son dost onu
Basmazlarımın bastonu
Ağaçtandır Akıfciğim ağaçtan

Sonu versek olmaz ustam
Sayak dersek bulmaz hitam
Hayat denen ne varsa tam
Ağaçtandır Akıfciğim ağaçtan

Çayır kan ağlar bayır kel
Heyli dağlar olmuş heykel
Bizi göçten çeken tek el
Ağaçtandır Akıfciğim ağaçtan

Söyledinde beni yordun
Orman mıdır senin yurdun
Sonu gelmez soru sordun
Ağaçtandır Akıfciğim ağaçtan

Eritmeyin kemik etli
Kurutmayın sütlü otlu
Bayramınız olsun kutlu
Ağaçtandır Akıfciğim ağaçtan

Hep var olsun kuşu kurdu
Mamur edek masum yurdu
Sıra dirseğimi yordu
Ağaçtandır Akıfciğim ağaçtan

Boz dağı böler bezeye
Masadan meydan mezeye
Hülasa ki A dan Z ye
Ağaçtandır Akıfciğim ağaçtan

Kuşta konmaz boş alana
Borcum nedir ki yalana
Cevher sattım ben alana
Ağaçtandır Akıfciğim ağaçtan

Cennet olsun diye yurdum
Ağaç ağaç dedim durdum
Akif'li bir mesken kurdum
Ağaçtandır Akıfciğim ağaçtan

Aşık Zevraki-Jale Sun
Karabük 1960

NASIL KURTARDIK

Nasıl kurtarıldığı bilinmeyen bir mülkün
müdafası da mümkün değildir.

Yanıyordu vatan yetmiş yıl evvel
Volkanlara dala, dala kurtardık
Başına derildi tam yedi düvel
Balkanlara çala, çala kurtardık

Firenk fikri felek fırtınasına
Kızıl kor karmış yar mor kınasına
Yiğitler yasına kan deryasına
Gam kuyusuna dola, dola kurtardık

Abluka aldılar her yanımızı
Asır almaz asla bir anımızı
Dertli tenleri tatlı canımızı
Dişimize taka, taka kurtardık

Düşmanlar hayasız dinsiz duygusuz
Biz ise çıplak, aç, susuz, uykusuz
Küffardan da beter bit kir kel uyuz
Kehleleri yuta, yuta kurtardık

Arap başkaldırmış serap kızgın saç
Ayak yalın, kafa açık, karın aç
Keften hiç kehle yıktı yoktu ilaç
Kefenleri yırtı, yırtı kurtardık

Binbir türlü hile, hüner, ustalık
Gırtlığı sarmıştı kıtlık hastalık
Bir de kış bastırdı başa üstelik
Kürtükleri yara, yara kurtardık

Ağırdı yükümüz Ağrı'dan ağır
Dağ gibi bir yürek taş gibi ağır
Kaynarken sinede bit vıgır vıgır
Siperlere sere, sere kurtardık

Felek firenk fitne hepsi de dahil
Düşmandandı dahi bizim Azrail
Kanlarımızla olmadıda kail
Canımızı vere, vere kurtardık

Zevraki der kahpelikte galibe
Yunanlıya Sırba ehl-i salibe
Tövbeler verdirdik yurda talibe
Kellesine vura, vura kurtardık.

Mustafa Kemal'dir ki;
ruhuna olmayınca muktedir
O, çizilemeyen bir çehre,
çözilemeyen bir uktedir.

OLMASA

Muhabbet çok hoştur amma
Muhattabın ham olmasa
Bütün yarık yarım yama
Tamir tutmaz tam olmasa

Ne sulh sağlarda,ne savaş
Deliniyor yavaş yavaş
Başımıza yağacak taş
Ozon denen dam olmasa

Dermek dilersen bir gonca
Ter dökmelisin sen önce
Çölde çiçek sular bence
Savaştaki Sam olmasa

Düze düşüp taşardı raf
Çöp dağı olur her taraf
İnsanı boğardı israf
Zam üstüne zam olmasa

“Vatan” diye varıp harbe
Vahşi sırba, namert garbe
Nasıl vurur idik darbe
“Namus” denen nam olmasa

Binden fazla,bende dağlar
Vağan olmuş vatan ağlar
Çöl kesilir, çimen bağlar
Dağlardaki çam olmasa

Köyden, kentten, üstten, asttan
Her ne varsa eşten, dosttan
Cem olsa ne, canan, mestan
Saki, rakı, cam olmasa

Ey Zevraki bu ne ısrar
Candamı candamı esrar
Kuru gövde neye yarar
Gönüldeki gam olmasa

KALMAMIŞ

Viran olmuş vatan bağı
Bağban göçmüş bağ kalmamış
Harab olmuş hesna çağı
Yeşil yanmış mor kalmamış

Sana ki ey nazlı ülkem
Kör olsun kim bakarsa kem
Dertlerini kime dökem
Yaran gitmiş yar kalmamış

Duyan yoktur bağır bağır
Kalpler sakat, kulak sağır
Bağrın yanık, ağrın ağır
Ayva tüymüş, nar kalmamış

Mahfolmuş mefahireler
Aht, ceht, vecd vesaireler
Tembel dolmuş daireler
Tüneyecek tar kalmamış

Nerede o eski evsaf
Yüzde doksan dönmüş, on saf
İnsanlardan kalkmış insaf
Helal, zülal kar kalmamış

Göge çıkıp berkler çaktım
Bentler yıkıp, bahre aktım
Arşa, kürse bir göz attım
Yurt tutacak yer kalmamış

Arzı sarmış fitne fesat
Fasıklara geçmiş fırsat
Adi boldur, adil kesat
Bin Ali'den bir kalmamış

Anmazmısın atan kimdi
Arş a ışık tutan kimdi
Utan ulus utan şimdi
Bizden başka kör kalmamış

Tu sana ser aslan tu tu
Tilkilere verdin postu
Pençende, pazunda bir tu-
tar, bir zağ, bir zor kalmamış

Niçin yaptık böyle niçin
Yaktık yurdu için için
Bu mübarek vatan için
Ser verecek er kalmamış

Gözün bolya boştur küzen
Devlet isen nerde düzen
Hani fezan, hani füzen
Semalarda sır kalmamış

Ey Zevraki nedir zorun
Nehire mi düştü korun
Geçmez sözün ötmez borun
Fermanında fer kalmamış

AVLADI BİZİ

Nasıl da aldandık yalan dünyaya
Salılan gölülen avladı bizi
Gezeydik tek çıplak yalınayak yaya
Nalılan çululan avladı bizi

Okşayıp uyutup en muhalifi
Tiftikten yumuşak delinin lifi
Törpüden betermiş sonki teklifi
Falılan felilen avladı bizi

Kalmamış doğrunun nişanı namı
Yoksa uğrular çattı hep bana mı
Babam bile yıktı yaktı anamı
Paraylan pululan avladı bizi

Kimini öldürür üveyi ana
Kimini güldürür hep kana kana
Tavlayıp düşürdü şöhrete şana
Ağınan alılan avladı bizi

Ciğeri canidir cilvesi cali
Yemliyor ademi balık misali
Yaprakta gizleyip dikenli dalı
Alılan gülülen avladı bizi

Kokuttu havayı döndürdü leşe
Dedikoduları hep deşe deşe
Düşürdü kardeşi özce kardeşe
Sağınan solulan avladı bizi

Aşık Zevraki der ne varsa diğer
Zemzemi zülali zehirmiş meğer
Ölürde içmezdik bilseydik eğer
Yağınan balılan avladı bizi

DOSTUM

Nametlere yakın durma
Namin gider boşa dostum
Sonra dönüp döşen vurma
Gamsız dertsiz yaşa dostum

Kurtlusuna söve söve
Tatlısını taşır eve
Kalsa burçta kuşa meyve
Tutar seni taşa dostum

Avcı diye yazısı yok
Tüfeği yok tazısı yok
Gelki tülek tuzağı çok
Yıkar seni tuşa dutsum

Veran olur yeşil seran
Gafil kalma sakın bir an
Zevraki der ayık davran
İş düşmeden başa dostum

NEDİR

Koyunlara karşı acep
T.R.T. nin gücü nedir
Keçilerde yoksa edep
Tekelerin suçu nedir

“Doğru” desen “yağcı” diyor
(Uğru) desen (sağcı) diyor
Kiri atanın kendi istiyor
Keretanın suçu nedir

Ahlak olmuş dilik dilik
Zehir olmuş kemik ilik
Dünya dürzü devir komik
Sırtının suçu nedir

Zaten onu bekliyor it
Evde kalıp kokunca et
Sokağa atılır elbet
Sürütenin suçu nedir

Akif etme uzun sözü
Herkesin var iki gözü
Sarpa düşse koyup düzü

OLDUK

Cehalet yüzünden geldik ne hale
Fezaya bir füze atamaz olduk
Sıratın üstüne kurarken kale
Koca arzda bir çöp çatamaz olduk

Arşı ala idi bayrak astığın
Ezilirdi demir olsa bastığın
Yelden yorganınken yerden yastığın
Şimdi tüy döşekte yatamaz olduk

Bir olmuştu bana yetişkin hamla
Deryaya dönüştü didemde damla
İlmi ledünniyi ederken imla
Kendi imzamızı atamaz olduk

Dinlemezdik asla kar bora tipi
Haykırıp giderdik perşenk at gibi
Kayalar yararken şol Ferhat gibi
Zerredeki zarı yırtamaz olduk

İlim tarlasının sondaj sapanı
Ozan ovasının olduk çobanı
Boşa döktük teri yorduk tabanı
Kurtlara bir kuzu katamaz olduk

Ulaştım da Hinde uzandım Çine
İnsanlar dönmüş hep hinoğlu hine
Gündüzüm körlere gecedir yine
Küffara bir ışık tutamaz olduk

Fazilet ararken çıkıp fezada
Neden düştük arzda fitne fesata
Koydum ya kendimi kendim mezata
Sırf safı sarrafa satamaz olduk

Tükür Zevrak böyle teknik tarihe
Gitse aya ne ki geçse Merihe
Mahlukun mahfne işler kariha
Muhabbet sırrına yetemez olduk

PANCAR DESTANI

Ekinimiz kaldı geç'e
Emeğimiz getti heç'e
Böyle kara köpek sıça
Geçdi bahar yazdan olduk

Bayburt teker Tercan tekler
Şıryan, Kelkit avans bekler
Vah vah beşiksiz bebekler
Bizi geçde sizden olduk

Çatlak eller oylum oylum
Çapa vurur yüzü köylüm
Kambur oldu fidan boylum
Elden belden dizden olduk

Pancar bizim para elin
Yaprağıyız samlı yelin
Soldu gitti sarı gelin
Oğul uşak kızdan olduk

Bağrımıza battı diken
Parpı aldık para derken
Gün aşırı kuzu yerken
Tezdi tavuk kazdan olduk

Ağır bastı borçtan kefe
Kedi oldu kürklü efe
Selam söylek bizim şefe
Resme küstü tozdan olduk

Yaslı güne yakmam kına
Almaz inek emmez dana
Kara öküz düştü kana
Sarı serhoş bozdan olduk

Lanet olsun bu paraya
Beş fireye on kiraya
Kesedeki de gitti araya
Elli aldık yüzden olduk

Arpa buğda çavdar yaslı
Çiftçidir Akif'in aslı
Tandır tütmez tava paslı
Çok ararken azdan olduk

BABA İLE OĞUL

Aldı baba
Yerimiz yurdumuzdur
Etme oğul gitme oğul
Hele sabret bu yıl da dur
Etme oğul gitme oğul

Aldı oğul
Başımızı taşa vursak
Beş yıl dursak on yıl dursak
Boşdur kese açtır kursak
Kalk gidelim köyden baba

Aldı baba
Dağı del de taşı tara
Purlar olsun bütün para
Koyma bizi orda dara
Etme oğul gitme oğul

Aldı oğul
Köye gelir o arada
Para hergün hep orada
Zikkesi var Ankara'da
Kalk gidelim köyden baba

Aldı baba
Şu inadın gayet katı
Bil ki birdir doğu batı
Bozma böyle bir rahatı
Etme oğul gitme oğul

Aldı oğul
Rahat yaraşır ölüye
Gitmek gerekir diriye
Hem bakmadan hiç geriye
Kalk gidelim köyden baba

Aldı baba
Koyun bizde kuzu bizde
Yaban bizde yazı bizde
Yerin göğün gözü bizde
Etme oğul gitme oğul

Balı yağı, buğday tığı*
Köyümüzün her artığı
Şehirlilerin katığı
Etme oğul, gitme oğul

Aldı oğul
Güz gelince basar büzu
Pusar kozda koyun kuzu
At sabanı sat öküzü
Kalk gidelim köyden baba

Aldı baba
Bir ekersin beş alırsın
Boş öküze eş alırsın
Ter eksen de tür bulursun
Etme oğul gitme oğul

Aldı oğul
Aynı hava aynı kayda
Kim duymuş ki acep köyde
Çek çarığı çabuk giy de
Kalk gidelim köyden baba

Aldı baba
Ne tarlası ne tınası
Ne toyu var ne turnası
Nesi çeker bilmem nası
Etme oğul gitme oğul

Aldı oğul
Kemîği yok ağız dilin
Adı çıkmış gurbet elin
Kuru, kıraç dağın, belin
Kalk gidelim köyden baba

Aldı baba
Tembel kalıp olma nankör
Ter toprağı eyler bonkör
Gebrelede gülleri gör
Etme oğul gitme oğul

Aldı oğul
Neymiş toprak neymiş tarım
Foter giyer fors atarım
Hurda toplar han yaparım
Kalk gidelim köyden baba

Aldı baba
Gam gıdasıdır garibin
Küser tan basar gurubun
Kalmaz godda bir urubun
Etme oğul gitme oğul

Aldı oğul
Kars elinde kar saçılmış
Kahvelerde kurs açılmış
İstanbul'da iş açılmış
Kalk gidelim köyden baba

Aldı baba
Gurbet elin kara yası
İstanbul'un isi pası
Kulun attı kar sıpası
Etme oğul gitme oğul

Aldı oğul
Dün görmüşdüm ben bu düşü
Başa kondu devlet kuşu
Yol kesmeden karı kışı
Kalk gidelim köyden baba

Aldı baba
Söz tutmadın bir tek binden
Günah vebal kalktı benden
Ben arkadan sen de önden
Kalk gidelim köyden oğul

Aldı oğul
Bir kemre bin kömür değer
Tutya imiş tezek meğer
Gelirmiydim bilsem eğer
Kalk dönelim köye baba

Aldı baba
Kayboldu toprak, tığ, yaba
Burada ne buldun acaba
Çektiğin çilede caba
Dön gidelim köye oğul

Aldı oğul
Gelenlerin hepsi caymış
Şimdi bildim şehir neymiş
Şelek çekmek daha eymiş
Dön gidelim köye baba

Ah zevzek Zevraki ah
Ah avanak Zevraki ah
Hele sen şu ettiğin halta bak
Öcüm çatmaz gücüm yetmez
Ammaki son pişmanlık para etmez

OTUR

Dalma deryalara pişman olursun
Salına şükret de gülünde otur
Muallakta kalıp mutlak ölürsün
Dalına şükret de gülünde otur

Zır mı ettin acep sendeki sırrı
Tükettin mi yoksa koskoca kırı
Ne yala koşarsın ey aptal arı
Gülüne şükret de balında otur

Böyle mi olurdu töresi Türk'ün
Ayrıldı meramın bölündü ülkün
Ayık ol ki kardaş sırada mülkün
Miline şükret de kumunda otur

Dağlarına sarıl bağların darsa
Yurdunda kal yavrum çok aklın varsa
Senin nen gerek Fransa'da arsa
Selana şükret de sılarda otur

Hazine doludur hep yanın yören
Dikene dayanır gülünü deren
Ağlıyor ırmağın inliyor deren
Seline şükret de sulunda otur

Mermerlere mühür kazmış tırnağın
Ustan mı oldu o eski çırağın
Bu hoş havasıyla şu hür bayrağın
Şalina şükret de alında otur

Tıpkı çökelek dolmuş bir tuluğa
Yahut neden şiştin döndün culuğa
Son ver artık sen bu boş yolculuğa
Koluna şükret de dolunda otur

Bir taşta atayım devlet göçüne
İster hoşa ğitsin ister göçüne
Koltuk batıyorsa eğer kıçına
Kuluna şükret de kolunda otur

Varanın biridir  penin bini
Bendeki yalansa sendeki hani
Forsun fazla amma foterde fani
Falına şükret de folunda otur

Arsıanlar yurdunda tilkiler yatar
Ne ettiysen ettin artık gel yeter
Sanma siyah k  k l bir daha biter
Keline ş ket de külünde otur

Dolanma be dostum diyar be diyar
Bekleyenler elbet olur bahtiyar
Erli ge li gelir geçer nazlı yar
Yılına şükret de yolunda otur

Vallahi olursun beterden beter
Tarlana bakmazsan dikenler biter
Berlin'in koltu u kıçına batar
Kılına şükret de  ulunda otur

Almanın markı arabın dinarı
Vallah de mez köydeki k r pınarı
Gölge vermez bize elin  ınarı
 alına şükret de çölünde otur

Saplandık karaya saptık girdaptan
Neylesin Zevraki acemi kaptan
Belli ki kadir olamıyor zaptan
Halına şükret de yalında otur

ARSIZ ASRIN, AZGIN ARZI

Tu sana yirminci asır tu tu tu
Porsukları geçti, insanın postu

Arzdan, arşadek iğne iplikten tut
Hakkın emrine yoktur hiç hudut

Hepside hilkade hazır amade
Her şey var, heyhatki, insandan mada

Nedir bu nasdaki, bu nahoş nifak
Bin nifaka netsin birkaç ittifak

İsterseniz dirlik, olalım birlik
İstila değil, istiklaldir erlik

Biri söyleyipde, biri olsa lal
Ne istikbal olur, nede istiklal

Sığınsak kanaat denen kanada
Bu dünya banada yeter sanada

Doğru giyek, yiyek çizmeden hiç yan
Yetmezse edelim yaradana isyan

Zalim zamanın zındık alığı
Demiş “yutar büyük, küçük balığı”

Kıçına girsin balığın kılçığı
Birmidir senen balığın kılığı

Ya, canı istihkak olarak yeme
Yahutta kendine insanım deme

Zevrak der; can diğer bir canı yerse
Kanma sakın” insanım” derse

Kurt dahi yemezdi koyun, kuzuyu
Olsa idi eğer onda sağ duyu

GURBET

Felek söker fakir dokur
Ne suçu var şu gurbetin
Nankör olan nalet okur
Ne suçu var şu gurbetin

Gitme dersin eder inat
Uçar elden açar kanat
Naçar baba kaçır evlat
Ne suçu var şu gurbetin

Sıla bize sanki ağıl
İnek gibi sağıl sağıl
Soğulduktan sonra kovul
Ne suçu var şu gurbetin

Gamlar dertler dola dola
Sığmaz yurda almaz sıla
Taşar sabrı düşer yola
Ne suçu var şu gurbetin

Dost bulaman desti versin
Domuz çıkar doğru dersin
Uğrulara ağrı girsin
Ne suçu var şu gurbetin

Dolmuyor hancının hurcu
Yolcunun yok ucu bucu
Sen olduysan kula kuçu
Ne suçu var şu gurbetin

Geçim sıkılmış suyu çıkmış
Zevraki'miz zardan bıkmış
Borç harç göç bu üçü yıkmış
Ne suçu var şu gurbetin

BENİ

Serimi saçıp yerlere
Darı etti zaman beni
Kapık etmez kahpelere
Karı etti zaman beni

Tepemizden çıkan tütün
Sanki olmuş arşa sütun
Koydunmu ki kalam bütün
Yarı etti zaman beni

Bazan tokat, tekme bazan
Vurdu kırdı yuva bozan
Soldu yeşil oldu hazan
Sarı etti zaman beni

Gördümüydü gelir cuşa
Kaçınmamız çıkar boşa
Sarı tüylü soyha kuşa
Arı etti zaman beni

İn Zevraki zirveden in
Dayanmaz zayıf bedenin
Zülf ü bende zulmedenin
Yarı etti zaman beni

BİZDEDİR

Ne ararsan sende ara
Var bizdedir, yok bizdedir
Türlü çeşit temren yara
Tığ bizdedir, ok bizdedir

Sinemize salıp sızı
Kim bölmüştür acep bizi
Düşünde bak bazı bazı
Az bizdedir, çok bizdedir

Diren ey Zevraki diren
Eli kanar, gülü deren
Yele gitmez ele veren
Aç bizdedir, tok bizdedir

BENDEMİ

Dört yanımı sarmış korkunç büyüler...
Hazret Musa'nın değneği bendemi?...
Başımda bulutlar, gözde buğular
Gamların, dertlerin...derneği bendemi?...

Salarım şahini, şikare varmaz,
Atarım okumu nişane vurmaz,
Zarımız zührede, ahımız durmaz,
Şu arşı alanın direği bendemi?...

Durmadan gez dolaş garbı, şarkını...
İlim deryasının bilim arkını
“Çevir pakla” derler çile çarkını,
Hazreti Ali'nin bileği bendemi?...

Gönül kuşunu kovalayıp yormak,
Vücut ikliminde maksuda varmak,
Ne mümkün şu kalbin surunu yarmak,
Ferhat'ın külüngü, küreği bendemi?...

Akif der; ne yapar, nede yıkarım,
Bir berrak su gibi bahre akarım,
Cehli zulme karşı, durmuş bakarım,
Kuzu yiyen kurdun yüreği bendemi?...

HİLE VAR

Ziya zirvelere, zindan zemine
Ayda, günde günah yelde hile var
Yüce dağlar benzer tıpkı zengine
Yağmurda iltimas, selde hile var

Tabiatla ne varsa çoklu azlı
Elma, armut, kaysı, vişne, kirazlı
Tohum mikroludur, tarla marazlı
Dallarda çürüklük, dölde hile var

Nerde kalmış Köroğlu'nun narası
Radyolar çalıyor hippı havası
Hoparlo ayarsız, döneş dalgası
Rezistanslar rezil, pilde hile var

Sen vita önünde büzül ha büzül
O, teres, tereye etmez tenezzül
Kantarda tutukluk, terazide zül
Dirhemlerde dara. dilde hile var

Emri oyala, amiri okkala
Vardım bezzazlara, girdim bakkala
Çarşı pazar kalmış çapkın, çakala
Gimamızda güve, halda hile var

Kişinin özünü kemirmiş böcük
Yoğurt ile yağın yarısı sücük
Günlük yumurtadan çıkıyor cücük
Fetiklerde foya, folda hile var

Şoför sarhoş, muavin beterdir ondan
Minibus emanet, müşteri rindan
Yanımız uçurum önümüz zindan
Farlar sis, firen fis, yolda hile var

Solucanlar sömürürken içimizden
Birde sağcı, solcu girdi kığımızdan
Ortaya düştük öldük acımızdan
Yan yok, sağda sülük, solda hile var

Ortak soframızfa vardır binbir tür
Oburlar atıyor topuna bir tor
Göre tatlı lokum, köre kurtlu lor
Küpte şor, kepçe şer, kolda hile var

Beslemeden emir verdik sürata
Bahaneyi bulduk demir kırata
Zımhada, zengide, dizginde hata
Hatta mayada mih, nalda hile var

Vaktaki erişti yirminci asır
Halının yerine, serildi hasır
Ketenlerde kelek, kumaşta kusur
Şayaklarda şüphe, şalda hile var

Kiminin keyfi kok, yan gelmiş kepi
Kiminede düşmüş kemerin kipi
Bir yol görünmüyor kapalı hepi
Telvede tehlike, tabakta tipi
Fincanda fırtına, falda hile var

Paraya verildi en parlak paye
Ezildi insanlık, bozuldu maye
Dek, dolaptır elde dönen sermaye
Devlette desise, halkta hile var

Fazilet babında hepimiz fakir
Her şey bozulmuştur, arama bakir
Gümüşünde nikel, altında bakır
Sikke zül, paca pul, helde hile var

Dünyanda gazaptır, ahrette azap
Şaşkın Zevraki'ye yol göster yarab
Ummanlarda tayfun, deryada girdap
Denizlerde dalga, gölde hile var

Hepsi neysede, hapsoldu hafızam
Neynen okuyam ben, neynen yazam
Kalemde itikar, kağıdıma zam
Ette tuz, yağda hız, balda hile var

Saymakla bitmiyor sahte serisi
Kovmakla gitmiyor kahpe sürüsü
Yerli kovanında yaban arısı
Pişdarında puştluk, beyde hile var

Ey Zevraki sen zamanı dan etme
Beyhudeye kavga etme, kan etme
Bu karanlık böyle sürer zan etme
Ziya gelir, zulmet gider hele var, hele var.

İNTİZAR

Ahım yerde kalır sanma
Bugün yarın yakar seni
Güç eder geç eder amma
Bir çarmıha çakar seni

Mazlum yaşı düşse eğer
Döşü değil taşı deler
Olsanda dev gibi bir er
Yan devirir yıkar seni

İnleyerek bu intizar
İntiha bulur intişar
Arşı aşar kürsü basar
Asar ipe takar seni

Zevrak der; yandıda yürek
Dilekçemi verdim direk
Aracıya görmez gerek
Bir acıya tıkar seni

BE KARDAŞIM

Birden bire ne parlarsın
Barut musun be kardaşım
Yaz ayında buz yağarsın
Bulut musun be kardaşım

Tuncuda getirdin tuşa
Benzemen demire taşa
İnsaf eyle biraz yumşa
Kurut musun be kardaşım

Çek karşımdan çabuk gazla
Tez gidersin sen bu hızla
Nemin noksan narın fazla
Nemrut musun be kardaşım

Tahta yakışır tavana
Kim yanaşır buz havana
Teneşürden daha fena
Tabut musun be kardaşım

Zevraki der uçtu cevri
Geçti derebeylik devri
Yoktur dersin benden gayri
Mabut musun be kardaşım

MİSİN

Diken gibi batar lısan
Yılan mısın akrep misin
Yere batsın böyle insan
Maraz mısın mikrop musun

Rasgelene çekip çökme
Hava atıp nara çekme
Bu ne böyle tokat tekme
Katır mısın merkep misin

Gider mi hiç bu iş boşa
Sonu yok boşa ha boşa
Her gün geçer başka başa
Dalfes misin bir kep misin

Ehliyeti nerden üzdün
Kafan bozuk kime kızdın
Doğru git be beni ezdin
Pedal mısın pikap mısın

Ey Zevraki sen yatmadan
Deryaya demir atmadan
Hep gezersin hiç batmadan
Belkiyağ mı ukap mısın

OLDUK

Cancı yaklaşdıkça, yakıyor sancı
Çocuk gibi dayday duramaz olduk
Gidene yolcuyduk, gelene hancı
şimdi yarenlere yaramaz olduk

Asıl ağırlı acı, bu sancılı acı
Nazlı yara bile geldik yabancı
İnce iğnelere dizerken inci
Koca çuvalduzu göremez olduk

Yıldızlar gibi yanardı kıyafet
Görse beni bir şah sanardı afet
Meccane verirken mecmu ziyafet
şimdi meclislere giremez olduk

Görsem tepedede bir süslü sümbül
Ya Tarzan olurdu, yahutta Herkül
Neye yarar yanımda açsada gül
Kolumu kaldırıp deremez olduk

Sahidir sözlerim, sanma rüyada
Bir elim arşdaydı, biri deryada
Ya gevher gelirdi, yakut yada
şimdi çayda çakıl bulamaz olduk

Ne itinden, atından, ne nalından
Ne alından, şalından, ne çulundan
Mil bile kalmadı baba malından
Canıçün bir tas su veremez olduk

Ne hakirdik böyle, nede fakirdik
Nice milyonlarla meydane girdik
Hepsini halk için attık eğirdik
Bin yiğitten bir bit alamaz olduk

Döşendikçe sazdaki sarı tele
Kopardı sahnede sanki velvele
Hidaydayı ne hoş vururken hele
Çini kızı bile çalamaz olduk

Mal mülk dünya işi yinede yanmam
Ağzıma alıp adını da anmam
Gamı derdim şu ki, dost ola sanmam
Düşünce, düşmanda bulamaz olduk

Zevkini sürmeden zevalim çattı
Zaman deryasında Zevrak'ım battı
Beni kökten kesti, kendi uzattı
Dost tırnağı bile olamaz olduk

OLDUK

Heyvah millet, heyvah vatan
Yaz beklerken, güzden olduk
Ağarmadı getti şu tan
Baka baka gözden olduk

Gerek kentli, gerek köylü
Yandı getti yerli göylü
Reyle olur rical göynü
Ruh karardı ruzdan olduk

Havlar sürü avlar biri
Kancık olmuş kanun eri
Kızarırmı kansız deri
Hicap kalktı yüzden olduk

Niyet elbet süi niyet
Toplandıda ulu hiyet
Yine verdi bize diyet
Çok ararken azdan olduk

Kimi leşe düşen boz it
Kimi de yezit mi yezit
Kimi puşt, kimi parazit
Tadı geç de tuzdan olduk

Çekirge bir iki atlar
Üçüncüde postu katlar
Ah kodaman, ah kavatlar
Çırpdız çırpdız tozdan olduk

Tatlı döküp tavladılar
Tavşan gibi avladılar
Dost dediler, post aldılar
Kül bastılar, közden olduk

Acele acele cipler
Acayip acayip tipler
Zevrak der kı; hirt hatipler
Söz yaparken, özden olduk

VAR

Söylenmiş i tekrar söyle
Duyandan çok, duymayan var
Doğruluğu ikrar eyle
Uyandan çok, uymayan var

Moruk der, serhat erine
Eşek geçmiş, at yerine
İhtiyarı it yerine
Koyandan çok, koymayan var

Astımızı üstümüzü
Tanıyalım dostumuzu
Canlı canlı postumuzu
Soymayandan çok soyan var

Zalim durur, zaman dönmüş
Sözü kalmış, “sevgi” ölmüş
Evladından kimler gülmüş
Sayandan çok, saymayan var

Zevrak der; bu nefsi oy vay
Açlıktandır hepsi hay hay
İnanmazsan gel de sen say
Doyandan çok, doymayan var

ORADAYIM

Köse Dağı leçeğini
Örter örtmez oradayım
Sor da bağı çiçeğini
Açar açmaz oradayım

İşler sardı bu yıl sarpa
Ne buğday oldu ne arpa
Kelem ekim daha körpe
Biçer biçmez oradayım

Tanrımızın mor kınası
Tufan aldı tüm tınası
Şu feleğin fırtınası
Göçer geçmez oradayım

Beş on kuruş borcumuz var
Ne ihmaldir ne de inkar
Elime birkaç kuruş kâr
Geçer geçmez oradayım

Kurudu kır yandı otluk
Ne alacak var ne sat'lık
Başa kondu poşa kıtlık
Uçar uçmaz oradayım

Fare fiği kökten biçti
Külürden de köstü geçti
Kabadaylık kaba düştü
Kopar kopmaz oradayım

Yalan yoktur bunda haşa
Başka türlü çıkmaz başa
Borcu öder büyük şişe
İçer içmez oradayım

Zevraki'yem duman başlı
Dağılmıyor yazlı kışlı
Pirinç pinti darı taşlı
Seçer seçmez oradayım

VAH VAH

Göç eyledik hep ardarda
Vah beni köylerim vah vah
Herbirimiz bir diyarda
Vah beni soylarım vah vah

Çeşmeler çaylar çağılar
Kan ağlayan boş ağılar
Taş konaklar baş ağalar
Vah beni beylerim vah vah

İster yarıl ister yırtıl
Yanmış kır kurumuş kırtıl
Ne pancar kalmış ne tırtıl
Vah beni deylerim vah vah

Eski dostlar kalmış tek tük
Onların da boynu bükük
Kadeh kırık meze dökük
Vah beni meylerim vah vah

Baykuş konmuş boş odası
Ne şahin var ne şeydası
Turnam tüter yok faydası
Vah beni toylarım vah vah

Cirit cıvlar can sönerdi
Eğer durur er dönerdi
At çatlatmak bir hünerdi
Vah beni taylarım vah vah

Ana babayı mabayı
Kazma küreği çapayı
Atan gitti hep yabayı
Vah beni tığlarım vah vah

Senin olsun arada bul
Çatıda kuş kapıda kul
Hani devlet hani okul
Vah beni oylarım vah vah

Yuva yaslı yok kuşları
Yosun tutmuş yol taşları
Sema ağlar sel yaşları
Vah beni göklerim vah vah

Terketmişler hepsi tek tek
Viran olmuş Gelinpetek
Mesken mezar bekçi mertek
Vah beni evlerim vah vah

N'olmuş ki böyle herkese
Dereler ağlar ses sese
Dile gelse de söylese
Vah beni dağlarım vah vah

Eski dostlar kalmış tek tük
Onların da boynu bükük
Kadeh kırık meze dökük
Vah beni eylerim vah vah

İğnesini özlerimden
İncisini gözlerimden
Desen aldım güllerinden
Vah beni bağlarım vah vah

Tandır değil tendir tüten
Çan değildir candır öten
Ölen ölmüş gelmiş zaten
Vah beni sağlarım vah vah

Şiir yazdım apar topar
Destan yazsam şivân kopar
Çöktü Zevrak soldu gülzar
Vah beni çağlarım vah vah

ÇEVİRDİK

Sanmayın dünyamız kocadı kendi,
Kimyalarını biz kile çevirdik.
Modası geçti, gıdası tükendi,
Döndük yüzümüzü ele çevirdik.

Ne baba bakar da, ne dayı, emi
Bebek çok masumdur, berber acemi
Ne saçı kaldı, ne sırma perçemi
Kestik kahkülünü kele çevirdik.

Hoş örmüştü “halik” denen halıcı,
Dün can veren dünya bugün alıcı,
Mavi Marmara’yla, parlak Haliç’i,
İs pas bağlamış, pis göle çevirdik.

Çağırayım ki ben düşmana dosta
Çınarlar çöküyor, pınarlar yasta
Kuruyor kaynaklar hep posta posta
Doksan yaşındaki dula çevirdik.

Zara düştü şimdi günün yosması
Buna derler bizde; dünün susması
Kıyamete uymaz, kıtlık kopması
Az olan açlığı bola çevirdik

Yaz mevsimini biz ettiyse hazan,
Neylesin yazarlar, neylesin ozan
Ayı değil, adem ormanı bozan
Meltemini tozan yele çevirdik.

Ne köyümüz kaldı, ne kent, ne şehir
Nehirlere doldu necisle, zehir
En tez tedbirleri eyledik tehir,
Fareyi büyütüp file çevirdik.

Yeşil yurdumuzda, hışıl yaprağa
Muhtaç olduk saksı münbit toprağa
Lanet yağar şimdi laleli çağa
Çiçekli çayırı çöle çevirdik

Yuh olsun sana ey yirminci asır!
Lazım değildi hiç kalaydın kısır,
Boğduğun halıdır, doğduğun hasır,
Güveler çiğnemiş çula çevirdik.

Yediğimiz zaten tuzlu kurtlu lor
Üstüne de çekip içeriz kılör
Birisi hep şordur, geriside çor
Yağını balını, yala çevirdik

Sanki; pisik düşmüş, ödleğ şıçana
Bırakıp sılayı kaçan kaçana
Konaklık ederken konup göçene
Kervanı kesilmiş yola çevirdik

Yine de zararın çaresi vardır,
Nereden dönersen orası kardır,
Şeker mi, yoksaki şapmı şikardır
Kamışı, yemişi züle çevirdik.

Kargalar dahi kara yas bağlar
Bozarıp gettikçe, kızaran dağlar
Dereler derdinden kanlı yaş ağlar
Duru suları boz sele çevirdik

Dünyamızı sardı molla, monarşi
Teknikle trafik ille anarşi
Eridi çinkosu, bitti enerji
Çillenmiş, çürümüş pile çevirdik.

Vizon kürk kurtarmaz delindi ozon
Yeni düştü beton beyinden jeton
Tamından ağırđır, tamiri ton ton
Parasını bile pula çevirdik.

Öldürdük aslını biz diktik büstü
Hazine doluydu hep altı üstü
Gülleri küstüde, bülbülü sustu
Şakıyan dilini lala çevirdik.

Duyan yoktur hiç boş zarımı basar
Betonlar batıpda, baltalar keser
Kirazlı yaylada gazezler eser
Elleri budanmış kola çevirdik.

Tükenen türleri kalsa da tek tek,
Onlar da çevreden çeker el etek,
Zevraki der; ya biz nereye gidek
Yaktık küremizi; küle çevirdik.

ŞAİRLERE

Görüp kanlı icraları
Sindiniz mi ey zahirler
Moloz sardı mecraları
Dindiniz mi ey nehirler

Lutfeyleyip deyin bize
Ne oldu ki dostlar size
Daldım baktım çıkmaz dize
Doldunuz mu ey bahirler

Susup taviz vere vere
Şeker yiyen bebeklere
Şiir kaldı şebeklere
Öldünüz mü ey şairler

Attım burçlara üç beş taş
Uçar diye belki bir kuş
Dalgalanır dizdeki cuş
Dondunuz mu ey ummanlar

Yaraların her nevinden
Jalem vurdu caneviden
Zevraki'nin alevinden
Yandınız mı ey ormanlar

VARDIR

Bir kılı diksende nanca ırağa
İnceden inceyi vuranlar vardır
Mahşer denilen o meçhul durağa
Ölmeden çok önce varanlar vardır

Varıp tahsil görse hind ile çinde
Kabiliyet var ki kaçta kaçında
Meyhane denen menhiyat içinde
Menaref sırrına erenler vardır

Aşık Zevraki çıplak doğmuştu dün
İstemem asla ki servet şöhet ün
Ahu zar kisbi kâr her neyse bütün
Varını yarına verenler vardır

DEĞİLDİR

Şairliğe koşma kuzum ol sakın
Pazarda satılan kaftan değildir
Kedi üzden benzer amma ve lakin
Aslından özünden kaplan değildir

Elbette bulur lamekan limanı
Mana dürbünüyle mantık dümeni
Yarmayan on dokuz bin kat dumanı
İlim deryasında kaptan değildir

Gönül tarlasından çeşidin devşir
Aşkın tavasında çigini pişir
Şir-i dil tasından eylersen teşhir
Başka türlü tefsir laftan değildir

Büyük basiretle baki bakanda
Baştan başla oku onu bıkan da
Şayet turşu gibi tortu kokanda
Kabahat kelemden küpten değildir

Mahbeste kal daim görünme zahir
Şarap dahi olur mahzende mahir
Bir çözen bulunur ki evvel ahir
Dünya boştur amma hepten değildir

Defolup gidince candaki cefa
Bil ki hak hükmünü etmiştir ifa
Haktandır hastanın bulduğu şifa
İgneden nuskadan haptan değildir

Bırak ey Zevraki şakını bırak
Usta olunmaz ki olmadan çırak
Şairlik dediğin şirke çok ırak
Şekerin mayası şaptan değildir

GÖNÜL

Beyhudeye sevdin vefasız yarı
Alamadın gitti beyvane gönül
Vahada eridi ömrünün varı
Dalamadın gitti ummane gönül

Kimisi cellatdır, kimi canfiken
Yüzleri güllerin, özleri diken
Kocaman dünyada, konacak mekan
Bulamadın gitti pervane gönül

Şu zalim zamanın zehrü camını
İçtinde çektin hep cevrü gamını
Sahte diyarında, sahi namını
Salamadın gitti devrane gönül

Zevraki der bu ne zardır, bu ne ün
Daim düşüncede uçdu geçti dün
Bu fırsat çağında felekten bir gün
Çalamadın gitti divane gönül

ANA

Kara çalıyı kırmızı gül eden
Eyyamı bahar faslıdır faslı
Aşık Kerem'i yakıp da kül eden
Keşiş kızı o han Aslı'dır Aslı

Çekilmişem kendi köhne köşeme
Pervaneyim bir perideki şeme
Hiç bakmayın neşirdeki neşeme
Neşter yemiş gönül yaslıdır yaslı

Yar ananın yarısı değilsede
Yine azdır arz yara eğilsede
İskanı Zevrak'ın gönül şehrinde
Ne Sivas'lı ne de Kars'lıdır Kars'lı

HAY GÖNÜL

Şu dünyanın rindinde rindanında
Bir dür bulamadın gitti hay gönül vay gönül
Zebun düşüp zayoldun zindanında
Bir hür bulamadın gitti hay gönül vay gönül

Bağındaki güller soldu solacak
Bağrındaki göller dondu donacak
Soğuk sinene sıcak el sunacak
Bir yar bulamadın gitti hay gönül vay gönül

Faş edemez oldu feraset falı
Kalp kutusu gibi kaldın kapalı
Seni anlayacak kadir kafalı
Bir er bulamadın gitti hay gönül vay gönül

Gördüğün gübreyi gülce kokladın
Okkaladığından nice oklandın
Envai çeşitte çiçek kokladın
Bir bar bulamadın gitti hay gönül vay gönül

On dokuz bin alemi bire bölsen
Delidir derler bu sen seni bilsen
İnsanlık dalında emin ve esen
Bir yer bulamadın gitti hay gönül vay gönül

Yalvardım yakardım yola yatmıyor
Hasta hırıltıda hapı yutmuyor
Çıkardığın malı moda tutmuyor
Bir kâr bulamadın gitti hay gönül vay gönül

Aşık Zevraki der düşmüşüz meşka
Aşkımız sıkıdır asrımız laçka
Nur gözlük satacak sen benden başka
Bir kör bulamadın gitti hay gönül vay gönül

ÖNCE DEN ÖNCE

Meşkin gemisiyle aşkın bahrine
Dal da bak neler var önceden önce inceden ince
Yolun uğrar ise gönül şehrine
Kal da bak neler var önceden önce inceden ince

Tebeddüle uğrar toprakta çiçek
An be an değişen gizli bir gerçek
Görmek istersen bir manevi mercek
Al da bak neler var önceden önce inceden ince

Yanlış hesap etme gittiğin yeri
Bağdat değildir ki dönesin geri
Kopar şakağından da bir beyaz piri
Kıl da bak neler var önceden önce inceden ince

Yok iken cihanda can ile beden
Kimdi enasırda en asıl deden
Bil ki geçmişiz biz en son haddeden
Öl de bak neler var önceden önce inceden ince

Kazaya kurbanız kadere razı
Merhemden mühimdir bilmek marazı
Gözden sisi özden kini garezi
Sil de bak neler var önceden önce inceden ince

Bölesin lokmayı giyesin hırka
Bu bir muammadır vardın mı farka
Bir yalın kat kılı yarıp da kırka
Böl de bak neler var önceden önce inceden ince

Ezel ervakında ebed andını
Hatırla da kır o kibrin bendini
Kainattan evvel kendi kendini
Bil de bak neler var önceden önce inceden ince

Zevraki'yi gülle söküp gürz açmaz
Bir kapıdır ki kul sığar kıl geçmez
Yer yıl hedef kıl gez bozuk göz seçmez
Gel de bak neler var önceden önce inceden ince

GİDİYOR

Gönül düşe düşe elin derdine
Kalktı nur gözden, fer dizden gidiyor
Söz dinletemedik hiçbir ferdine
Herkes bildiği bir izden gidiyor

Olmazmı ki yakın yerimiz uzak
Yaparsak eğer biz düz yolda zikzak
Tek ayık yoktur ki, sarhoşa kızak
Sizden bezen yine bizden gidiyor

Sırtımızda semer, başımızda gem
Beyler binmiş sürer devran ile dem
Kadının rüşveti kadın kızıdan hem
Koyundan kuzudan kazdan gidiyor

Kimedir Zevraki kinin sitemin
Kimisi dayındır, kimisi emin
Geçtik bahar yazdan bozardı zemin
Kalktı telli turnam sazdan gidiyor

FARKINDA DEĞİL

Mah yüzün baki sanan bazı yosma
“Mazi” olduğunun farkında değil !
En hür olanında boynunda tasma
“Tazi” olduğunun farkında değil !

Ne pehlivanın, ne paranın, ne pulun
Çaresi nedir ki biçare kulun ?
Yelin yaladığı bir toprak yolun
“Tozu” olduğunun farkında değil

Ne koca gül kalır, ne de gonca döl
Marifet o ki, ölmeden önce öl
Vallahi billahi, el aşında göl
“Tuzu” olduğunun farkında değil

Gözü hep şöhrette, şölende, ünde
Bugünde böyledir, inanki dün
Halbuki, bir buz arkının üstünde
“Yazi” olduğunun farkında değil

Fitne faresi var cüce özünde
Hemi de koca bir filin pozunda
Gelki, şanlı kurdun, kanlı ağzında
“Kuzu” olduğunun farkında değil

Pantol, ceket, dondan tutunda ta
Hop soyarlar hem de hep yırtta yırtta
Varis sofrasında, halis çikita
“Muzu” olduğunun farkında değil

Ey Zevraki bir sen mi akıldane
Bakki, neler söyler şu harap hane
Hemi de bir viranenin şahane
“Sözü” olduğunun farkında değil

GEÇER

Gençlik etmez tende tehir
Şimşek gibi çakar geçer
Hayat denen nazlı nehir
Sulu selli akar geçer

Felek çok zalimdir zaten
Ne kumaş tanır, ne keten
Tıpkı, tunçtan olsa da ten
Tırnağını takar geçer

Gelir poyraz, gider lodos
Sıcak dostlar eder paydos
Dosta verdiği fazla doz
Dozer gibi ezer geçer

Bütününde batar anda
Tütünün de tütmez handa
Ceylan durur tende kanda
Can bedenden bezer geçer

Dostdan gelir nutfe nehri
Dolar taşar aşkın bahri
Dünya denen fani şehri
Göz açmadan gezer geçer

Bulamazsın heç bişede
Dost ararsan iç şişede
Zevrak hakkı kör köşede
Sezer geçer, süzer geçer

GELDİM

Bin ibret gönderdi cihana beni
Bir tanesinide alana geldim
Şarkı garbi tutmuş boy ile eni
Cehalet tahtını talana geldim

Bozulmuş kainatda dini mübin
Ne varsa hilkatte hayvan insan cin
İmini cimini şu on sekiz bin
Alemi dolana dolana geldim

Kuru balçıktandır benim hamurum
Mevlâ'nın emriyle örüldü surum
Şu iki cihana akseder nurum
Gözünden perdeyi silene geldim

Batinim bahardır zahirde güzüm
Ağrı Dağı gibi çözülmez buzum
Hikmet bahçesinde binbir karpuzum
Kudret bıçağıyla dilene geldim

KENDİNİ

Kainatta yok bir değer
Bil kendini kendini
Kindar kirli ise eğer
Sil kendini kendini

İnsan derim sana hayhay
İzzetli ol hatırı say
Kimse ile etme alay
Gül kendini kendini

Muhtaç gelse geri itme
Muhannete yakın gitme
Altın iken sakın etme
Pul kendini kendini

Git de sor bak sana ne der
Gelinine gel anne der
On beşinde kız zanneder
Dul kendini kendini

Horasan'ı arasan da
Arşı kürsü tarasan da
Allah gelir senden sonda
Bul kendini kendini

Zevraki der kötü eyler
Boyun büken bütün beyler
İster ise sultan eyler
Kul kendini kendini

DÜŞÜN BİRAZ İNSANOĞLU

Başımızda beyin vardır,
Düşün biraz insanoğlu,
Beyin yoksa neyin vardır,
Düşün biraz insanoğlu!

Halik sondan gelir bence,
Huluk vardır ondan önce,
Hesap ette ince ince,
Düşün biraz insanoğlu!

Nardan idi dünya esas,
Nerde idi nebatla nas?
Nesil nasıl oldu ihdas?
Düşün biraz insanoğlu!

Kainatta bil umumu,
Kim ekmiştir ilk tohumu?
Ben mi, sen mi, yoksa o mu?
Düşün biraz insanoğlu!

Dünya desek kuru tabut,
Kimya desek dönüp yahut,
Mahluktan mı alır mabut,
Düşün biraz insanoğlu!

Hayat birdir hücre iki
Olmaz asla türün teki
Tek tanrıdır mutlaka ki
Düşün biraz insanoğlu

Tesbitimi sanma tahmin,
Toprak değil tanrı rahmin,
Fıtratını bulur fehmin,
Düşün biraz insanoğlu!

Toprak görmezken teklini
Nasıl yapar tüm şeklini
Topla başanda aklını
Düşün biraz insanoğlu

Çevrene bak sakil kişi,
Değil toprak çakıl işi,
Türlü çiçek akıl işi,
Düşün biraz insanoğlu!

Dehamıza dil uzatma,
Deli deyip, daşın atma,
Domuz gibi düşüp yatma,
Düşün biraz insanoğlu!

Hep dolap dek, hep aldasın
Gayet gafil bir haldasın
Ölüm yok ne hayaldasın
Düşün biraz insanoğlu

Tuzaklandık sollu sağlı,
Azık yavan kazık yağlı,
Gitme böyle gözü bağlı,
Düşün biraz insanoğlu!

Mescitlere serip yaygı
Mevla için etme kaygı
Mahlukadır sevgi saygı
Düşün biraz insanoğlu

Dala vura dağa değil
Boğsun seni boğa değil
Borçlanasın ağa değil
Düşün biraz insanoğlu

Oruç lazım değil ona
Namazın da kalsın sana
İnsan muhtaçtır ihsana
Düşün biraz insanoğlu

Hacla zekat hep hikaye
Sev herkesi et himaye
İbadetten nedir gaye
Düşün biraz insanoğlu

Tiynetini temizle gel,
Tenine de bağlama bel,
Başını döv, düşünü del,
Düşün biraz insanoğlu!

Su içerken kılar şükrün,
Göge bakar eder zikrin,
Ferik kadar yok mu aklın,
Düşün biraz insanoğlu!

Kelime i şahadete
Lüzum yok bu bedahete
Bak da şöyle dört cihete
Düşün biraz insanoğlu

Kainatın hepsi ayet
Kör değilsen külli şayet
Şüphedendir hep şahadet
Düşün biraz insanoğlu

Günahkarız hakka güya
Softa sözü hatta bu ya
Bahre azcık katta boya
Düşün biraz insanoğlu

Birleşip hep bu kainat
İsyan edip bulsa inat
Bulanır mı rabbi rahmet
Düşün biraz insanoğlu

Çanak çaya bir kıl düşse
Hatta bulanır yel geçse
Çakıl parlar filler çimse
Düşün biraz insanoğlu

Anlamağa arif ister
Didarına delil göster
Durgun göle çekme mastar
Düşün biraz insanoğlu

Zevali yok, zahiri yok
Evveli yok ahiri yok
Yok sandığın dünyadan çok
Düşün biraz insanoğlu

Ne zahirdir ne de sırdır
Şiddeti zuhuru vardır
Her yer desek hakka dardır
Düşün biraz insanoğlu

Gafur varsa her zerrede,
Kafir acep daha nede,
Saklı yoktur bu sahnede,
Düşün biraz insanoğlu!

Kervan kalkar geçten erden,
Keser seni güçten ferden,
Dönen var mı bu seferden,
Düşün biraz insanoğlu!

Ayık ol sen ey Zevraki,
Zehri sunar birgün saki,
Saki dahi değil baki,
Düşün biraz insanoğlu

AKIL ERMEZ

Hikmetine akıl ermez
Uğraştığım hep boşundan
Kimisine damla vermez
Kiminin döker başından

Cismim küçük cezam büyük
Çekilir mi böyle bir yük
Bağrım olmuş bölük bölük
Taburda takar peşinden

Eziliriz biz bitevi
Ezaları nevi nevi
Dünya denen ceza evi
Kabirde çöker döşünden

Ha'sa etmem amma isyan
Adlin değil asla eş yan
Binbir cebir bir cılız can
Sabırda söker dışından

Dal olursun elif isen
Gelme dehre zarif isen
Akif der ki herif isen
Sakınma kader taşından

GEÇMİŞ OLSUN UĞUR HOCA

Ahirete gittin geldin
Anlat hele anlat Uğur hoca
Arasatta kaç gün kaldın
Anlat hele anlat Uğur hoca

Saydılar mı hemen derhal
Günahın geldi kaç çuval
Nasıl geçti sorgu suval
Anlat hele anlat Uğur hoca

Kalaydın düşmüşken fırsat
Orda yokmu yoksa arsa al sat
Çok kalaba mı arasat
Anlat hele anlat Uğur hoca

Ders mi verdin dem mi sürdün
Ukbaliya neler sordun
Uşaklardan kimi gördün
Anlat hele anlat Uğur hoca

Gürzleri vurmada n gürler
O yaman o yabaniler
Ne boydadır zebaniler
Anlat hele anlat Uğur hoca

Gittiğine çoktan caymış
Güya sarhoş Ziya saymış
Binbir ayak bir kaptaymış
Anlat hele anlat Uğur hoca

“Volvo Kadir” müebbetmiş
“Suphi Yerli” mahsur kalmış
Pabuçta mı barabarmış
Anlat hele anlat Uğur hoca

Kimi melek kimi peri
Gezermişler sürü sürü
Sana verdiler kaç huri
Anlat hele anlat Uğur hoca

Diyek bindin tahta atı
Gidiş geliş iki katı
Nasıl geçtin sen sıratı
Anlat hele anlat Uğur hoca

Hem farı hem fireni
Bozulmuş çıkıp gireni
Tehir mi etmiş tur treni
Anlat hele anlat Uğur hoca

Ağlattın da ağ didemi
Namlı Nile döndü nemi
O cennet cehennemi
Anlat hele anlat Uğur hoca

Vira sağa sola sarkan
Amerika mıydı arkan
Torpil mi yaptı Erbakan
Anlat hele anlat Uğur hoca

İşin iş keyfinden belli
Çıkydın geldin kelli felli
izin mi yoksa temelli
Anlat hele anlat Uğur hoca

Zevraki'nin üstü,astı
Kelkit gülü baba dostu
Nasıl yırttın asıl postu
Anlat hele anlat Uğur hoca

UĞUR HOCA'DAN CEVAP
At kavat Zevraki sen işkembeden at
Ben ne huri gördüm, ne at, ne sırat
Uyuşmuşta orda her türlü hayat
Hepside uyuyorlar çok rahat rahat

BİLEMEDİM

Gaflet içre yattığımı
Bilemedim bilemedim
Karaya, kır kattığımı
Bilemedim, bilemedim

Haktan başka baki nesne
Yoksa, “metafizik de” ne
Düşündüm tam yetmiş sene
Bilemedim, bilemedim

Yükü dermiş, yolu vermiş
Baharı geçmiş, güz ermiş
Yaz konuğu tez gidermiş
Bilemedim, bilemedim

Çöz Zevraki bu düğümü
Öz gözümle gördüğümü
Niçin doğup, öldüğümü
Bilemedim, bilemedim

BİLEMEZSİN

Gün gelir ki eken seni
Biçer gider bilemezsin
Derya umman iken seni
İçer gider bilemezsin

Zalim hitler leninle çar
Zaloğlu da kaldı naçar
Kuş kafesi kırar kaçar
Uçar gider bilemezsin

Pehlivana peygambere
Pes etmedi hiçbir ere
Tıpkı tohum gibi yere
Saçar gider bilemezsin

Nedendir bu acep neden
Gezer gönül bezer beden
Naçar gençlik kaçar elden
Geçer gider bilemezsin

Hem varmadan hiç farkına
Sükut düşer su arkına
Çalım satan o çarkına
Sıçar gider bilemezsin

Ey Zevraki hele düşün
Neyidin dün n'oldun bugün
Koçak gönlün acar ömrün
Kocar gider bilemezsin

FAKİRLERİN

Oruç zordur bu seneler
Oy başına fakirlerin
Borç harç gelir daha neler
Say başına fakirlerin

Mümin kardaş yurtta fakat
Neden kırkta birdir zekat
Teravide tam bin rekat
Vay başına fakirlerin

Paye ile pac onlara
Farz değildir hac onlara
Harp gelende sür önlere
Vur kaşına fakirlerin

Derttir daim emi demi
Derman bilmez Derviş emi
Zam üstünede vur gemi
Ver dişine fakirlerin

Koyun gibi süslü koçlar
Kucaktadır besli kıçlar
Açlardadır bütün suçlar
Vur başına fakirlerin

Haset değil haşa özü
Sadıklara yoktur sözü
Fayda vermez fasık gürzü
Kargışına fakirlerin

Sarmış seni kârın kini
Unutmuşsun iman dini
Görmek istersen kendini
Gir düşünce fakirlerin

Bir ay olsa şükür gene
Bizimkisi sürer sene
Oruç gibi var bahane
Dar aşına fakirlerin

Zenginlere düşer börek
Züğürtlerde bişer yürek
Sabır dermandır diyerek
Sar döşüne fakirlerin

Zevraki'min derdi bitmez
Destan yazsam yine yetmez
Bülbül ağlar gül işitmez
Zar boşuna fakirlerin

DÜŞDÜK

Hakdan kaçıp olduk hile
Haça düşdük, haça düşdük
Kaçtı kıymet, bakki hele
Kaça düşdük, kaça düşdük

Dilinde zül, elinde zil
Sanki gökten olmuş nazil
Başta gezer rüsvey rezil
Kıça düşdük, kıça düşdük

Susmuş kumru, söyler kuzgun
Yaşar eyri, yanar düzgün
Baş bozulmuş, peşi azgın
Pice düşdük, pice düşdük

Avrupayı şıkar sandık
Şeker diye şapa kandık
Yarab ne günlere kaldık
Nice düşdük, nice düşdük

Ah gidi yabanın yeli
Deh gidi zamanın feli
Fareye boğdudun fili
Cüce düşdük, cüce düşdük

Başta bela, bağrımda biz
Bahtımda yok ışıktan iz
Demek, ana rahmine biz
Gece düşdük, gece düşdük

Güven yok ya, güve dolu
Geçilmiyor rüşvet yolu
Her köşede bir Koroğlu
Paca düşdük, paca düşdük

İsim doğru tipimizde
İş eğridir hepimizde
Aç ağılarken kapımızda
Haca düşdük, haca düşdük

Ey Zevraki, yorma çene
Asır kördür, sağır sene
Dağlar taşlar inlese ne
Göçe düşdük, göçe düşdük

KURUDERE

Ne kudurdun kurudere
Nehir oldun gettin işte
Damla düşse gökden yere
Bahir oldun gettin işte

Almak istersen altın taç
Göysünü saç, götünü aç
İki kış salla, birde saç
Mahir oldun gettin işte

Belli deyil bozan, yapan
Ozan olur kalem kapan
Yazdınımı bir saçma sapan
Şair oldun gettin işte

Zevraki der; pislik tür tür
Bul götür, al götür, çal götür
Ötür de, üstüne otur
Tahir oldun gettin işte.

KARDAŞ KARDAŞ

Durup bakma uzak uzak
Gel yaklaşak kardaş kardaş
Kurma bize pinti tuzak
Gel paklaşak kardaş kardaş

Naşad olsun nahoş nifak
Neşe dolsun ufuk afak
Şakaklarda atsin şafak
Gel aklaşak kardaş kardaş

Çiçek sarsın boz çölünü
Buz bağlamış yaz gölünü
Bol dünyanın al gülünü
Gel koklaşak kardaş kardaş

Ey tazılar ey tilkiler
Tükenir mi bunca kiler
Aç öldüyse öncekiler
Gel toklaşak kardaş kardaş

Közle yanar çağın çiği
Sözle pişer daha iyi
Mecbur etme Zevraki'yi
Gel haklaşak kardaş kardaş

İŞTE BUNDAN

Kimi sapık,kimi sofu
Düşdüğümüz işte bundan
Hepiside kofun kofu
Şaştığımız işte bundan

Türlü türlü tarikatlar
Önümüzde barikatlar
Gün gelir ki baraj patlar
Taştığımız işte bundan

Zaman besler zalimleri
Serdar olmuştur serseri
Koltuğa alıpta seri
Geçtiğimiz işte bundan

Bela gelip başı bürür
Kaçtıkça üstüne yürür
Yoksa, kim kimi öldürür
Göçtüğümüz işte bundan

Hayıra yor, şerlere yor
Netsen olmuyor olmuyor
Saçımız kar, içimiz kor
İçtiğimiz işte bundan

Zevrak derdin değil ki küp
Kurtulasın dehre döküp
Bahre desek sığmaz, ölçüp
Biçtiğimiz işte bundan

BİZİM DOSTLAR

Ne ağrıdır, ne uğrudur
Bizim üçler, bizim beşler
Mumdan daha dosdoğrudur
Bizim dostlar, bizim eşler

Köpek ürür, kervan yürür
Gönlümüzü güneş bürür
Sizden daha iyi görür
Bizim körler bizim keşler

Attığınız temren taşlar
Geri teper sizi haşlar
Kırılmaz ki bizim başlar
Bizim döşler, bizim dişler

Usanmazsan sen uyuz it
Dolan nehri az git, uz git
Gör ki bağdan daha münbit
Bizim dağlar, bizim taşlar

Hem kurdeşen, hem bitlidir
Gurbete düşen dertlidir
El balından çok tatlıdır
Bizim çorba, bizim aşlar

Garip doğru derse eğer
Varıp zülfü yare değer
Kuzumuzu yiyen meğer
Bizim kurtlar, bizim kuşlar

Kim yetişir zaran, daran
Boş inliyor, dös mağaran
Zevrak der ki hep ağaran
Bizim saçlar, bizim kaşlar

DAHA EYDİ

Çimen olduk çiğnediler
Çöl mü olsak daha eydi
Akarsu'yduk çimmediler
Göl mü alsak daha eydi

Goncamıza konmuyor kuş
Ne el nede yel dokunmuş
Günü geçmiş alı solmuş
Gül mü olsak daha eydi

Yemiş bastı başı eğdik
Yeyin diye yere değdik
Kuru muru sivri dimdik
Dal mı olsak daha eydi

Ne kibir biliriz ne kin
Ne bağ bastık nede ekin
Aktık durduk sakın sakın
Sel mi olsak daha eydi

Zevrak gelir ya asmaya
Boynum sığmaz hiç tasmaya
Pes deyip de pis softaya
Kul mu olsak daha eydi

YANIYORUZ

Zehr-i mar sundular zemzem tasında
Yanıyoruz ey dostlar yanıyoruz
Sivas şehrinin tam ortasında
Yanıyoruz ey dostlar yanıyoruz

Görülmemiş hiçbir diyarda dinde
Gam yemedik olsak Japon'da Çin'de
Volkana büründük vatan içinde
Yanıyoruz ey dostlar yanıyoruz

Reva mıdır acep rabbime göre
Kör mü kesildi ki bütün yan yöre
Öz yurdumuzda biz göz göre göre
Yanıyoruz ey dostlar yanıyoruz

Dinin kozu kinin alevi közü
Kavurdu da gitti gelini kızı
Fizana ulaştı fizalın hızı
Yanıyoruz ey dostlar yanıyoruz

Ne bir Mansur'a ne Pir Sultan'a
Ne Kerem'e ne Aslı Han'a
Taze taze düştük toza dumana
Yanıyoruz ey dostlar yanıyoruz...

UĞUR MUMCU'YA

Deprem gibi depdi haber!
Bir dağ uçdu, kuş yerine!
Tuzaklanıp yıkıldı er!
Tufan çökdü, tuş yerine!

Değilki sen ürke ürke!
Çoşdun, koşdun Atatürk'e
Bir tüy göçer, nolur kürke?
Beşi geçer, boş yerine!

Ferasetsiz bunu bilmez!
Feza çökse, fikir ölmez
Atom yağsa yurt bölünmez,
Maraş yanar, Muş yerine!

Kindar azsa ne yapacak?
Kim inceyse o kopacak!
Döşe dayandımı bıçak,
Baş veririz, diş yerine!

Yedi düvel olsa yedek
Söndüremez dolapla, dek
Yanar durur mahşere dek,
Eşin mumdur, iş yerine!

Koca aslan yüce yiğt!
Yanar kalem, tüter kağıt
Nasıl yazam sana ağıt?
Şu ağlayan arş yerine!

Feryat, fızan fırladı fezaya ta!
Türkiye'min tümü yasta
Ağrı oldu eşe dosta!
Ağu yedik aş yerine!

O yan ağlar, bu yan ağlar!
Dayanamaz duyan ağlar!
Özler erir, gözler çağlar,
Yağlar akar, yaş yerine!

Şiir yazdım apar topar,
Destan yazsam, şivan kopar!
Gülden, mezar oldu gülzar!
Uğurladık hoş yerine!

Diler sağı, solu rahmet!
Diyarıdır bağı cennet!
Gözlerimle gördüm netmi net
Bir nur indi naş yerine!

Toprak örter elbet seni.
Arza sığmaz özgür eni!
Zevraki der; dikin beni,
Baş ucuna daş yerine!

OLMASAYDI

İnsanoğlu bölünmezdi
Bozuk düzen olmasaydı
Ayrı, gayrı bilinmezdi
Gafil gezen olmasaydı

Ana, baba, adem birdi
Aramıza nifak girdi
Nevbaharı kim bilirdi
Faslı hazan olmasaydı

Dünya denen bu afsana
Ne bana kalır, ne sana
İnsaf kıymazdı insana
Ara bozan olmasaydı

Yerindeyse eğer tabir
Bende keder, sende kibir
Keşke Aşık Zevraki bir
Dertli ozan olmasaydı

SENDE İNSAN BENDE İNSAN

Ha Filistin, ha İsrail
Sende insan, bende insan
Ne şeytanız, ne ezrail
Sende insan, bende insan

Cahil bilgin maymun dermiş
Maymun cinsini mi yermiş
Yamyam olsak daha eymiş
Sen de insan, ben de insan

Son pişmanlık pek pahalı
Aldın hasır, verdin halı
Ha Veli yanmış, ha Ali
Sende insan, bende insan

Kimi garpli, kimi şarklı
Güveç midir, küpden farklı
Aynı çamur, aynı çarklı
Sende insan, bende insan

Ne çıkar ki sulhü sağla
Önde öldür, dönde ağla
Yiğit isen nefsi bağla
Sende insan, bende insan

Farzet ki, biz doğduk ikiz
Elmi beş, ayak mı sekiz
Ha oğlan olmuş, ha da kız
Sende insan, bende insan

Ters değilse eğer tabir
Tanrıda bir tabibde bir
Ne bu gurur, ne bu kibir
Sende insan, bende insan

Nasıl doğduk gine oyuz
Ne azaldık, nede çoğuz
İki elle birde boğuz
Sende insan, bende insan

Zevrak der ki; rezil dünya
Ruhumuza gömdün riya
Görünüşe baksan güya
Sende insan, bende insan

Törpüyü yalarken sıçan
Sanarmışki, emiyor kan
Halbuki bir gövde, bir can
Sende insan, bende insan

VARDIR

Üyünür ömrümüz döndükçe dünya
Ne suyu kesilir, ne derdi vardır
Onunda başına gelir birgün ya
Önü olan arzın bir ardı vardır

Gövde günden güne bitip eriyor
Zikirden, fikirden fire veriyor
Zenginin zinneti arşa eriyor
Fakirin ne yeri, ne yurdu vardır

Dikenler bürümüş bağ-ı iremi
Dağdan gitsek dolmuş bütün harami
Bin altına çıkmış taşın dirhemi
Koyağın karı, kayanın kurdu vardır

Bu nasın dilinden olsa neyise
Namerdin derdinden düştük yeise
Zar etme Zevraki dostda yoğusa
Düşmanında elbet bir merdi vardır

YESİN SENİ

Bir dağın başında şaşkın olsanda
Danışma tilkiye, kurt yesin seni
Nahoş nara düşüp naçar kalsanda
Kaç cahil cerrahtan dert yesin seni

Namerdile sakın eyleme ülfet
Götürür karını getirir külfet
Ondan yüz bin kat iyidir elbet
Yersede gine koy mert yesin seni

Hiç koyma kapına olsa uşağın
Özü katıdır, yüzü yumuşağın
Meşhur mihengidir elmas her çağın
Vur serini de dur sert yesin seni

Aşık Zevraki der; bu nasıl şeydir?
Kimi zalim, kimi ağadır, beydir
Vallahi ki türkün puştundan eydir
Hiç olmasa mert bir kürt yesin seni

BİZİ

Bağlansaydık bir aşkına
Yıkamazdı yadlar bizi
Dağlansaydık yar aşkına
Yakamazdı odlar bizi

Haz dolardı mazi ati
Olsa idik hakka muti
Yutardık bahri muhiti
Boğamazdı sular bizi

Tedirginiz madem hep ki
Tahsil bize tasma tıpkı
Gösterseydik nefse tepki
Yedemezdi yular bizi

Zevrak der pir güde güde
Park etseydik pak ülküde
O nazlı yardan belki de
Edemezdi yollar bizi

PARA

Paraya ben pistir derdim
Meğer ne çok yanılmışım
İnsan ondan üstür derdim
Meğer ne çok yanılmışım

O yücedir insan bodur
Aya ayak basan odur
Aklın ilmin aslı yoktur
Meğer ne çok yanılmışım

İmam olur durur önde
Sahabeler gelir sonda
Cennet cehim hepsi onda
Meğer ne çok yanılmışım

Kefalete köle kuldum
Kefaretinden kurtuldum
Allah'ımı yeni buldum
Meğer ne çok yanılmışım

Kargaları bülbül eyler
Katırları düldül eyler
Kusura bakmayın beyler
Meğer ne çok yanılmışım

Zevraki'miz demez yalan
Zarar çekmez gönül alan
Sakat sözmüş geri kalan
Meğer ne çok yanılmışım

SEYRET

Talih tantananı pılı pırtını
Parelesin de sen o zaman seyret
Puflayıp yattığın pamuk sırtını
Pirelesin de sen o zaman seyret

Bazı tökez ile tekerlen bazı
Çalı yok çukur yok bir ulu yazı
Peşten de bindirip o kara tazı
Turalasın da sen o zaman seyret

Tuna gibi tenin tazir yerinden
Göz göz olup aksın yetmiş yerinden
Dostun taşı yiyip gayet derinden
Yarelesin de sen o zaman seyret

Akim koysun aduv herbir ahtını
Talan etsin tufan tacı tahtını
Talihin tokadı beyaz bahtını
Karelesin de sen o zaman seyret

Kötüyü getirsen hakkındır kötek
Avrat manto dese ney ise bitek
Evlat eksiği pantol patik etek
Sıralasın da sen o zaman seyret

Gaz tuz bez de vardır bizim hesapta
Borcun kapanması lazım kasapta
Namertte künyeyi geçirip zapta
Narelensin de sen o zaman seyret

Koca fili görmez fare görenler
Fakirlik sarınca herkes firenler
Fizandan fırlayıp gelen yarenler
Firelensin de sen o zaman seyret

Sarrafsız bir semtte tün ha tüne
Sim zer olsan simsar bakmaz büstüne
O aslan tipinin tilki üstüne
Hörelensin de sen o zaman seyret

Mağazaya mala mülke yapıya
El koyduktan sonra bütün tapuya
Tekme vurup dostun seni kapıya
Kürelesin de sen o zaman seyret

Zevraki der bunlar yine biraz ey
Dünyada korktuğum en berbat bet şey
Köle diye seni bir zalim kör bey
Kıralasın da sen o zaman seyret

ORTA DİREK

Arı beyi çıktı kalpa
Koroş lardan ne haber ne haber
Orta direk vurur yalpa
Haldaşlardan ne haber ne haber

Domuz eş olmaz camıza
Boş ver natomuza itomuza
Ne söz vermiştin sen bize
Bal aşlardan ne haber ne haber

Palavralar pek muazzam
Sonu yok ki önü yazam
Eyfel'i de aştı bu zam
Miraçlardan ne haber ne haber

Biraz daha koy dersen az
Yer dayanır ya yar dayanmaz
Sakın sanma gökler yanmaz
Göz yaşlardan ne haber ne haber

Azımış da icat meğer
Bir de çıktı katma değer
Ne yağdı da almadı yer
Gökdaşlardan ne haber ne haber

Satar gibi küpte turşu
Uçtu elden köprü kuşu
Kol kanat etti hep bu şu
Haraçlardan ne haber ne haber

Baş beş toklu derken çoban
Peşinden de gitti Keban
Sen mi yaptın yoksa Şaban
Barajlardan ne haber ne haber

Dost bağına yağar dolu
Budaniyor dalı kolu
Ulu ova zaten sulu
Kıraçlardan ne haber ne haber

Ne bulanık ne duruda
Kurbağa kaldı kuruda
Benzerdin ala buluta
Yağışlardan ne haber ne haber

Fare mi oldu yoksa fil
Kurudu mu koskoca Nil
Ne bir kum gelir ne de mil
Bağışlardan ne haber ne haber

Ah Türkiye'm koca çınar
Kökün geniş ya kimsen dar
Gelen budar giden budar
Yakışlardan ne haber ne haber

Orta direkten ne bana
Deyip abana abana
Tavan da çöktü tabana
Kirişlerden ne haber ne haber

Ben oynadım sen de üttün
Sanma ki bizi uyuttun
Yeki attın yükü tuttun
Düşüşlerden ne haber ne haber

Çok zül var ya yazacak
Ben yazdıkça zam azacak
Bunda ne var ki kızacak
Beleşlerden ne haber ne haber

Cerrah çok ya yoktur bir em
Can çıkıyor direm direm
Yandı gitti Aslı Kerem
Keşşlerden ne haber ne haber

Dalavera oy başına
Verenlerin vay başına
Zam geliyor ay başına
Maaşlardan ne haber ne haber

Çelikten ya bütün çevren
Çürük çıktın Kenan Evren
Yolda kaldı dertli kervan
Ulaşlardan ne haber ne haber

Kurcalama artık yeter
Kül vardır ki közden beter
Kahküllüyü kör de tutar
Kel başlardan ne haber ne haber

Kara icran derya hicran
Çarpar boran çalkar her an
Zevrak olmuş dalga kıran
Kerpiçlerden ne haber ne haber

ŞU DÜNYANIN

Şu dünyanın haline bak
Kimlere kalmış kimlere
Semerlenmiş kemerli halk
Gemlere kalmış gemlere

Adilerin dolmuş cebi
Adiller de yutmuş hebi
Telden bakan tavuk gibi
Yemlere kalmış yemlere

Utansınlar başı hamlar
Taşı sıksam yaşı damlar
Neşe taşan o şen camlar
Gamlara kalmış gamlara

Kitlenmiş de kepenk kasa
Zevrak batmış yasa pasa
Puşt zar elinde piyasa
Zamlara kalmış zamlara

YA DOĞAR YADA DOĞMAZ

Seçme karpuz bir umut
Ya çıkar yada çıkmaz
Oylarımız boş bulut
Ya yağar yada yağmaz

Sınadığım esmer sarı
Dibimize ekti darı
İnekleri yeni karı
Ya sağar yada sağlamaz

Girmez ya boyunduruğa
Gösterişte tıpkı boğa
Meclisteki tüy koltuğa
Ya sığar yada sığmaz

Seçtiğimiz samur kedi
Kendiri kesiyor kendi
Bir tek sıçan yıl tükendi
Ya boğar yada boğmaz

Şair dediğimiz deha
Boyun eğmez hiçbir şaha
Zevraki gibi bir daha
Ya doğar yada doğmaz

YOKTUR

Hilkat neyse hayat aynı
Değişecek birşey yoktur
Yine eğri deve boynu
Değişecek birşey yoktur

Derya Fırat yahut da Şat
Birbirinden eder neşet
Ondan al da ona boşalt
Değişecek birşey yoktur

Natık böyle nizam böyle
Nedir acep bu zam böyle
İster dırla ister söyle
Değişecek birşey yoktur

Canın çıkar tenin çürür
Bizden alır size verir
Köpek ürür kervan yürür
Değişecek birşey yoktur

Kafaları gaflet sarış
Bir karışa bun ne yarış
Ye iç yine yere karış
Değişecek birşey yoktur

Aç tavuk da görür rüya
Türlü taam yermiş güya
Kalkacak kı aynı dünya
Değişecek birşey yoktur

Hem harice hem dahile
Girmeseydi eğer hile
Herşey yeter artar bile
Dövüşecek birşey yoktur

Ey Zevraki neticen ne
Üfuk gider senden önce
Yüce haktan başka yine
Kavuşacak birşey yoktur

TÜRLÜ TÜRLÜ

Bu dünya bir hastahane
Dertlileri türlü türlü
Bir bakıma tımarhane
Delileri türlü türlü

Aradaki tezata bak
Darül şifa alet ıtlak
Nebileri hakdır mutlak
Velileri türlü türlü

Akif der ki; kimin kârı
Yokdan yapmak böyle var'ı
Bu imarın var mimarı
Delilleri türlü türlü

YA İLAHİ

Yele getmiş yetmiş sene
Bu ne ıştır ya ilahi
Yüz olsada heçmiş gene
Bu ne işdir ya ilahi

Rüya desem rüya değil
Riya desem reva değil
Sahte etmez ahte meyil
Bu ne işdir ya ilahi

Aşı varsa kişi ölmez
Ötesini kimse bilmez
Gelen gider giden gelmez
Bu ne işdir ya ilahi

Nuh demişdir bine çok az
Dede doksanına doymaz
Bebe ölür doğar doğmaz
Bu ne işdir ya ilahi

Mademaki sonu kabir
Bana göre ha bin ha bir
Zatın zamanından kafir
Bu ne işdir ya ilahi

Hak yazmış ezel evrakı
Merak eder hep Zevraki
Hiç farimez iç fıraki
Bu ne ıştır ya ilahi

ZEVRAKİYLE

Dünya edip bizi gazel
Savursada yabasiyle
Yaşamak yinede güzel
Çilesiyle çabasiyle

Aşık edip avutuyor
Aşlar sunup büyütüyor
Sonra dövüp övütüyor
Bebesiyile, babasiyle

Zannetmek, zaman bitmez
Baki kalır bahar getmez
Kışlar basar, kuşlar ötmez
Seheriyle, sedasiyle

Baki değil, fani hüner
Fezalarda birgün söner
Önce kalkan, encam siner
Endamiyle, edasiyle

Tersdir bütün olan tefsir
Tenasüle etmez tesir
Tabiatta vardır teşhir
İmasıyla, cimasiyle

Çıkıp yoldan çizmek, yan
Çarpar seni çağdaş ceryan
Çalım satma ana üryan
Mini etek modasiyle

Zina demek sü i zan demek
Kusturur şüpheli yemek
Sinmez üste, çıksa sinek
Sinisiyle, sofrasiyle

Güneş doğar bugün yarın
Erir gider buzun karın
Anan değilmidir karın
Zevrakiyle, deryasiyle

SAKİ

Çam altında şu çimene
Bir seccade ser ey saki
Günah bizimse kime ne
Doldur hu de ver ey saki

Gelir nale gider neşe
Tez bitmesin taze şişe
Bindirme birden peşpeşe
Biraz vade ver ey saki

Şişeler şor kadehler kor
Ne kaldır ne kolunu yor
Zülfü yarsız zevk olmuyor
Gam-ı bade ver ey saki

Terketmişem gaflü habı
Olmuşam hakkın harabı
Saf rakıya sakın abı
Katma sade ver ey saki

Horoz öttü yıldız küstü
Gör hesabı kalsın üstü
Akla eski dostlar esti
Bir müsade ver ey saki

ELHAMDÜLİLLAH

Günahımız tutsa kevn ü mekanı
Güman-sız değiliz elhamdülillah
La taknetümüz vardır kerem kani
İmansız değiliz elhamdülillah

Mekanımız mert meyhanedir
Mescit mukaddesse muhabbet nedir
Rakımız rakibe bir bahanedir
Amansız değiliz elhamdülillah

Göze alırsız da billahi darı
Kırmayız edince dostlar ısrarı
Sadıktır aşığın ezel ikrarı
Sakil değiliz elhamdülillah

Bilmeyiz mızırlık, nedir muziplik
Kahin olup etmeyiz hiç kaziplik
İrfan tezgahına vermişiz iplik
Örnek-siz değiliz elhamdülillah

Dikkat edin çürük çıkar çok çile
Yün yumağımızda yoktur hiç hile
Kör düğüm olsak da kara cahile
İlmeksiz değiliz elhamdülillah

Mey ü mestin nesi var ki acaba
Mügayir sayarlar bizi adaba
Zevrak'ım düşsede mevri girdaba
Dümen-siz değiliz elhamdülillah

KOY

Çatısız damın
Çırasız çamın
İsteksiz damın
Koy -yerine yerine

Ne başın ağırır ne dişin
Al peşin ver peşin
Veresiye işin
Koy -yerine yerine

Yok ise unun denin
Mideni doyurmaz senin
Aç karnına elbisenin
Koy -yerine yerine

Gümüßsüz savatın
Kravatlı kavatın
Gem götüren atın
Koy -yerine yerine

Çakar almaz fişeğin
Döşemesiz döşeğin
Çiftesiz eşşeğin
Koy -yerine yerine

Nanca olsa metin
Haksız yere husumetin
Halkını ezen hükümetin
Koy -yerine yerine

Sefası olur mu saltın
Döşemesi olsa safi altın
Kadınsız asfaltın
Koy -yerine yerine

Sılayı sisleyen yolun
Parıltısı bile yok pulun
İsli paslı İstanbul'un
Koy -yerine yerine

Yürek olsada cenin
Panzeridir pençenin
Kartaldan korkan serçenin
Koy -yerine yerine

Şarap ile rakının
Suçu ne ki sakinin
Götüremeyen Zevraki'nin
Koy -yerine yerine

NE ALACAK BENDEN

Bugün gelse, yarın gider
Memo benden ne alacak
Bir canım var, o da yarın
Memo benden ne alacak

Azımmı var, çoğum mu var
Taze civan çağım mı var
Mor sümbüllü bağım mı var
Memo benden ne alacak

Şekerim yok, şerbetim yok
Saray, köşküm, servetim yok
Arzdan geç, ahretim de yok
Devlet benden ne alacak

Ak denizim yok, adam yok
Dert istersen çok, gam çok
Ev yok, bark yok, dam yok
Devlet benden ne alacak

Zaten hiç ses yok, seda yok
Nazım, süsüm bir eda yok
Akıl dersen o da yok
Devlet benden ne alacak

Hem kendisi nerden aldı
Ya buldu, yahutta çaldı
Kefende yok, naşım kaldı
Devlet benden ne alacak

Zevraki der gücüm mü var
Kardaşım mı, bacım mı var
Tacir gibi, tacım mı var
Devlet benden ne alacak

VERMEM

Aşk okundan al yarayı
Ağyar ile aç arayı
Bağladığım bu karayı
Yeşil atlas, ala vermem

Daim çağla, dolup bahri
Deri bağla olup dehri
Yar sunduğu, acı zehri
Şeker, şerbet, bal'a vermem

Ne huzurlu, ne huşulu
Nede gezdim, mor puşulu
Büründüğüm, bu pis çulu
Kutmu, kumaş, şala vermem

Zemindeki, yoklar, varlar
Zamandaki çingen, çarlar
Kudursada, hep kırallar
Efe, şefe, şaha vermem

Yerden, gökden, sen sor onu
Gülle sökmez sert surunu
Alnındaki, ak nurunu
Şafak, şemse, maha vermem

Kır, bayır, dağ, bağ, belini
Anavatan, Türk elini
Al bayrağın, tek telini
Dünya dolu mala vermem

Akif der ki; ey nevcivan
Cem olsada cebri civan
Aslan, kaplan, bin pehlivan
Ali, Rüstem, Zal'a vermem

DÜŞTÜK

Kimse sevmez oldu dünü
Kibar insan kire düştü
Naylon kovdu yerli yünü
Bin müşteri bire düştü

Yar vursada yara bere
Yakışmıyor yılmak ere
Pişman oldum ya bir kere
Kara sevda sere düştü

Hayat etti bizi helak
Eledi de elek elek
Pinti deyu paslı felek
Yüzde doksan fire düştü

Sarraf görse bir simü zer
Sahiyi sahteyi sezer
Cüce berduş başta gezer
Yüce beyler yere düştü

Devir döndü bunu bil ki
Devleri de yener belki
Meydan okur şebek tilki
Şimdi mahsen ere düştü

Menzil yakın mendil salla
Solla Zevrak sağı solla
Şeyihlerden kendin kolla
Halk hile i şere düştü

GÖNÜL YİNE ESKİ GÖNÜL

Yaşım yetmiş, işim bitmiş
Gönül yine eski gönül
Gövde çökmüş, gücüm getmiş
Gönül yine eski gönül

Koca öküz kırdan camuş
Ne iş kalmış, ne diş, ne kuş
Amma tosunlara olmaz tuş
Gönül yine eski gönül

Ah gül gençliğim hani nerde
Dizde fer yok, gözde perde
Bel bükülmüş, burun yerde
Gönül yine eski gönül

Ne çukur dinler ne çamur
Basar gaza verir emir
Motor yemiş yetmiş tamir
Gönül yine eski gönül

Bitti suyumuz denimiz
Maddemizdir nedenimiz
Berbat olan bedenimiz
Gönül yine eski gönül

Dudakladı Zevrak dağı
O yukarı, biz aşağı
Gövde olmuş güz başağı
Gönül yine eski gönül

DELİ GÖNÜL

Hep oynarsın ringde bokuz
Sonlamadın deli gönül
Doksan yaşın yine dokuz
Onlamadın deli gönül

Çalım sanki sana şarttı
Çile çöküp dağı tarttı
Günden güne derdin arttı
Önlemedin deli gönül

Bir kere de sözümü tut
Türlü türlü verdim öğüt
Yol istedim vira düd düd
Yanlamadın deli gönül

Zehir verdin zevkle yedim
Şaşırdım ki daha n'edim
Türkçe dedim kürtçe dedim
Anlamadın deli gönül

Bindirirsin hemen birden
Çekinmezsın hiçbir erden
Yara yedin yetmiş yerden
İnlemedin deli gönül

Ey Zevraki ne bu hüznün
Güz mü geldi gülmez yüzün
Dayanmamış düzde dizin
Dinlemedin deli gönül

BU SIRA

Birkaç gündür havam epeyce eydi
Yine başa bindi boran bu sıra
Nakes mi karıştı, nazar mı değdi
Nazlı yarla açık aram bu sıra

Candaki cefayı cerrah anlamaz
Ağrım olmasaydı, bağrım inlemez
Tabibi tanımaz, derman dinlemez
Azdıkça da azdı yaram bu sıra

Alış gönül alış tutuş da yanki
Duyanı bulasın, biraz dayanki
İksiri verseler içmem inanki
Her şey oldu bana haram bu sıra

Kadehler bardaklar beni açmıyor
Testilere doldum dostlar içmiyor
Sözüm, nazım dursun, o da geçmiyor
Pula döndü, altın param bu sıra

Çeksede gönlümü cezbeli ruhun
Dizlerimde hal yok, gözlerim ceyhun
Dost derdinden düştü Zevrak'ım zebun
Bilmem yara nasıl varam bu sıra

DOSTLAR SİZİ

Çeşmim yaşı döndü Nil'e
Ark edemem dostlar sizi
Gözüm görmez gelsez bile
Farkedemem dostlar sizi

Bökem değil çalı çubuk
Ne kuşburnu ne kızambuk
Ne harossuz ne çaylambuk
Herk edemem dostlar sizi

Bugün varsak yarın yoğuz
Aynı hicranla mechuruz
Tüm vücutlarda tek ruhuz
Terk edemem dostlar sizi

Zevraki'yi sarmış köküz
Ne camuş söker ne öküz
Aynı bülbül aynı büküz
Ürkütemem dostlar sizi

YAVAŞ YAVAŞ

Belimizi büktü felek
Gidiyoruz yavaş yavaş
Sırtımızda kambur şelek
Gidiyoruz yavaş yavaş

Dertler erite erite
Damar kurudu deride
Dostları koyup geride
Gidiyoruz yavaş yavaş

Neler varsa çoklu azlı
Kimi narin kimi nazlı
Yolu belli eli gizli
Gidiyoruz yavaş yavaş

Gel barışah durma dargın
Yaman olun yarın yargın
Düşe kalka yorgun argın
Gidiyoruz yavaş yavaş

Nicelerin yedi zaman
Zaloğlu da dedi aman
Dizde sızı gözde duman
Gidiyoruz yavaş yavaş

Yetmiş dedik hemen hemen
Görülüyor gizli ehmen
Aldık demir kırdık dümen
Gidiyoruz yavaş yavaş

Nasip ise o da bahta
Çıkıp musallayı tahta
İnmek için kara lahta
Gidiyoruz yavaş yavaş

Sanma nankör olup geçtik
Biri ekip beşi biçtik
Helal eyle yedik içtik
Gidiyoruz yavaş yavaş

Hayat gerçek ölüm yalan
Yazın açar güzün solan
Dünya gurbet ahret sılan
Gidiyoruz yavaş yavaş

Ülkede ilkede biriz
Yol bir yoldur iz de bir iz
Yiğit isen sen gelme biz
Gidiyoruz yavaş yavaş

Ey Zevraki halin nice
Yükün ağır yolun ince
Dosta doğru gündüz gece
Gidiyoruz yavaş yavaş

BEN SANDIĞIM

Ben sandığım beden sonra
Benden sana nakil imiş
Anladım ki neden sonra
Zaman denen şekil imiş

Kapım çaldı dedi tık tık
Çok bekledim yeter artık
Geldi asıl ihtiyarlık
Gençlik meğer vekil imiş

Bugün yarın eder hicret
O da kalsa cana minnet
Biri cehim biri cennet
İkisi de sakil imiş

Mesut olur Mecnun olan
Var mı gayri murat alan
Beni halden hale salan
Başımdaki akıl imiş

Ey Zevraki çalıyor çan
Niçin geldin hiçti haçan
Topladığın inci mercan
Meğer çayda çakıl imiş

HİÇ BİR ZAMAN

Yara doğru giden yollar
Yarlanmaz ki hiç bir zaman
Ardımızda kalaz izler
Körülenmez ki hiç bir zaman

Bana göre naca eyse
Nas beğenmez nasıl şeyse
Aşık olan çul da geyse
Arlanmaz ki hiç bir zaman

Çanak çanak leğen leğen
Çabuk ölür çokca yiyen
Aza şükür Allah diyen
Darlanmaz ki hiçbir zaman

Garibanın kader bağı
Bahar vakti bar'ın çağı
Ya yel çalar ya kırağı
Barlanmaz ki hiçbir zaman

Zevraki'nin demir koyu
Dalgalanır demir boyu
Ağlar gider kirpik suyu
Kirlenmez ki hiçbir zaman

ŞİMDİ

Yadıma düştü yarın elleri
Açıldı laleler hoş oldu şimdi
Bulandı ara..* şaştı selleri
Düştü jaleler coş oldu şimdi

Sevdikse yarı, nedir kârımız
Günbe gün arttı ahu zarımız
Süslü, sesli, şen nevbaharımız
Tipi, boran, kar, kış oldu şimdi

Göçtümü ola koca kütükler
Atçımı ola gonca küçükler
Yar koynunda yavru cücükler
Kanatlandı da kuş oldu şimdi

Bana gıdadır, zehirler gamlar
Deva kılamaz tabipler, emler
Yarı sineme sardığım demler
Hep hayal, hülya, düş oldu şimdi

Güzel gürbüz idim bir delikanlı
Güler oynardım seherli tanlı
Gönül bulandı gözlerim kanlı

Gezinip sanki benbir şehzade
Gam gasavetten ari azade
Beynime vurdu ver diye bade
Bin belalı, bir baş oldu şimdi

Bir gül sevdi, bu gönül güya
Koklayıp öpe, hep doya doya
Dolu bildiğim şu yalan dünya
Geldi geçti de boş oldu şimdi

Başımdan esti aşkın yelleri
Gözümde aktı azgın selleri
Akif der; gezdim gurbet elleri
Konak, bir kara taş oldu şimdi

ÖMRÜM SENİ

Saman edip savuracak
Ölüm birgün ömrüm seni
Kucağında kavuracak
Ölüm birgün ömrüm seni

Evirecek çevirecek
Sırt üstüne devirecek
İplik iplik eğirecek
Ölüm birgün ömrüm seni

Ulu divan kurulacak
Ettiklerin sorulacak
Kapın çalıp çağıracak
Ölüm birgün ömrüm seni

O olacak bu olacak
Sıcak yüzün soğutacak
Yere karıp yoğuracak
Ölüm birgün ömrüm seni

Sakın sanma yatıracak
Zevrakı'nı batıracak
Eşten dostdan ayıracak
Ölüm birgün ömrüm seni

BABAMIN MEZAR TAŞINA

Binde olsa anda biter
Bunun adı yaş değil mi
Delil desen bu taş yeter
Dünya denen düş değil mi

Sen kendini bir ölü san
Yarın yoksun bugün varsan
Uçar tenden kaçır en son
Can kafeste kuş değil mi

Neye yarar boşa gel git
İnsan isen ibret al git
Künye Kamil doğum Kelkit
Kimi Kars, Van, Muş değil mi

Ledünniye hakim olsan
Lokman gibi hekim olsan
Ali olsan Rüstem olsan Zal olsan kim olsan
Azraile tuş değil mi

Gamı aldın emi sattın
Hanedandın harabattın
Nerde doğdun nerde battın
Camı encam nuş değil mi

Ayık ol ey Zevraki
Zehri sunar birgün saki
Herşey fani üvel baki
Nasın sonu naş değil mi

MEZAR TAŞIMA

Görünecek gaffar gerçek yüzüyle
Garpliler gaflette yatsın bir zaman
Gönül köşkündeki kalbin gözüyle
Paslı perdesini yırtsın bir zaman

Neler çekmiş acep şu geçen çağlar
Dile gelip bize dese ki dağlar
Cenklerin ellerinden cebeller ağlar
Çağlayıp gözyaşı getsin bir zaman

Od olur bu dağlar odunlu, otlu
Eriyip de gider kemikli etli
Vücudun volkanı ne de heybetli
Tutuşup bu tenim tütsün bir zaman

Sinemizde samın esdi yelleri
Hazan düştü, hüznün bastı gülleri
Kaynat Kelkit, Gelinpertek elleri
Yaranlar yasımı dutsun bir zaman

Hani malın mülkün, hani yoldaşın
Kaldırda bir kez bak kimsesiz başın
Mor yosun bağlamış mermerli daşın
Boz baykuş konupda ötsün bir zaman

İnsanoğlu oldu hep dilik dilik
Efdaldır beylik, öldü efendilik
Şu tezatın temren tığı şimdilik
Bağırtıp bağrıma batsın bir zaman

Gülmedin Zevraki bu günde, dünde
Göçtün bu dünyadan, kime küsünde
Kök salıp kalbine, kabrin üstünde
Karanfiller güller bitsin bir zaman

İKİBİN ON İKİDEKİ SON ŞARKI

Beşğimiz güllü mezar
Sallandıkça sallanırız
Eşğimiz şükufezar
Allandıkça allanırız

Yaşamaktır ölüm rind'e
Vatanının üzerinde
Kökümüz var çok derinde
Dallandıkca dallanırız

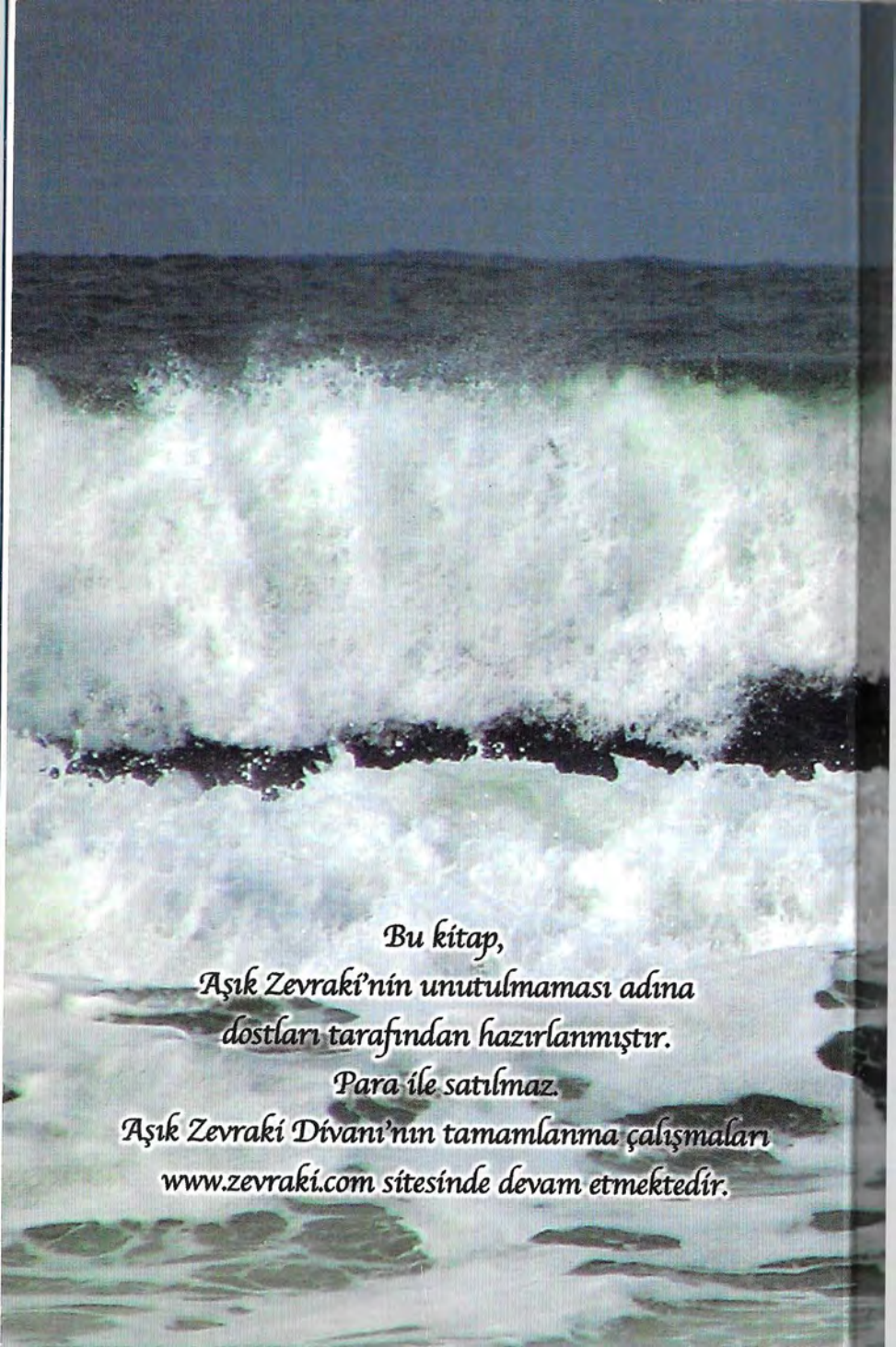
Üç dervişan bizler idik
Dua ettik amin dedik
“Şükür” dedik, şeker yedik
Ballandıkca ballanırız

Görünüyor karşı kıyı
Doldur saki ver rakıyı
Söyledikçe bu şarkıyı
Dillendikce dilleniriz

Yedi dalgalı denizi
Yarar gider yarin izi
Bir mıknatıs çeker bizi
Yellendikçe yelleniriz

Akmayınca tesdi dolmaz
Zor olmazsa bu zar olmaz
Çölüm yansa çalım solmaz
Güllendikce gülleniriz

Gelsin beni Yunus yusun
Yer sallasın yar uyusun
Zevraki'yi tutmaz yosun
Yıllandıkca yıllanırız

Bu kitap,
Aşık Zevraki'nin unutulmaması adına
dostları tarafından hazırlanmıştır.

Para ile satılmaz.

Aşık Zevraki Dîvanı'nın tamamlanma çalışmaları
www.zevraki.com sitesinde devam etmektedir.